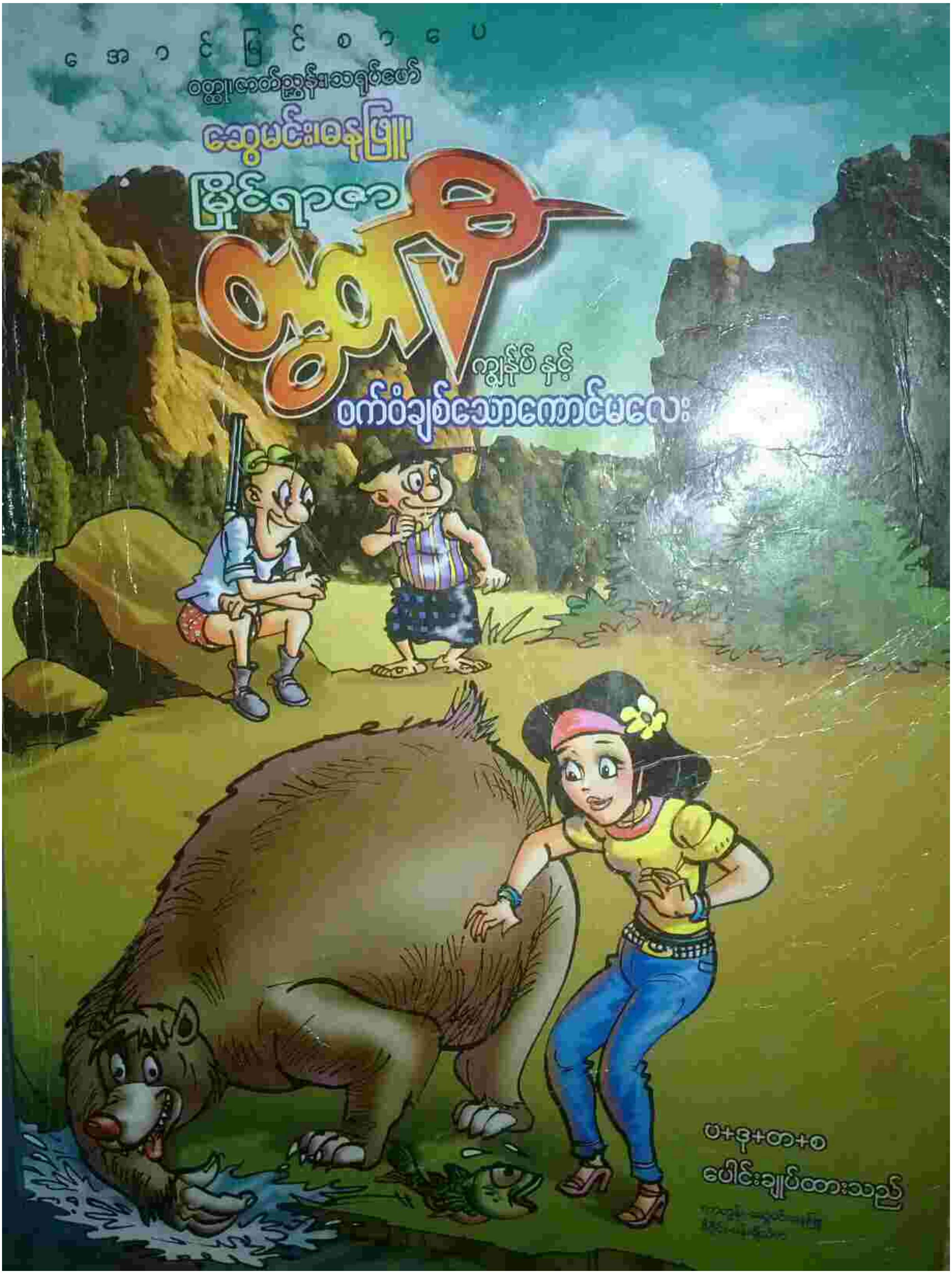

အောင်မြင်စာပေ
ဝတ္ထု၊ကာတွန်း၊သရုပ်ဖော်
ဆွေမင်း၊ဓနုဖြူ
မြိုင်ရာဇာ
ကျွန်ုပ် နှင့်
ဝက်ဝံချစ်သောကောင်မလေး
ပ+ဒ+တ+စ
ပေါင်းချုပ်ထားသည်

မာတိကာ

အခန်း(၁) - ဝဿာန်ကာလမိုးကျပြီဆိုလျှင်

အခန်း(၂) - အလုပ်အပ်ပြီ

အခန်း(၃) - ဝံပိုကာ

အခန်း(၄) - သင်္ဂီပူးနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

အခန်း(၅) - ကံကောင်းခေါ်အစ

အခန်း(၆) - အကောက်ကြံသူ

အခန်း(၇) - ဗိုက်ကလေးပြစ်တွေ

အခန်း(၈) - ဇာတ်သိမ်းသူ

အခန်း ၁ ။ ဝသန်ကာလ မိုးကျပြီဆိုလျှင်

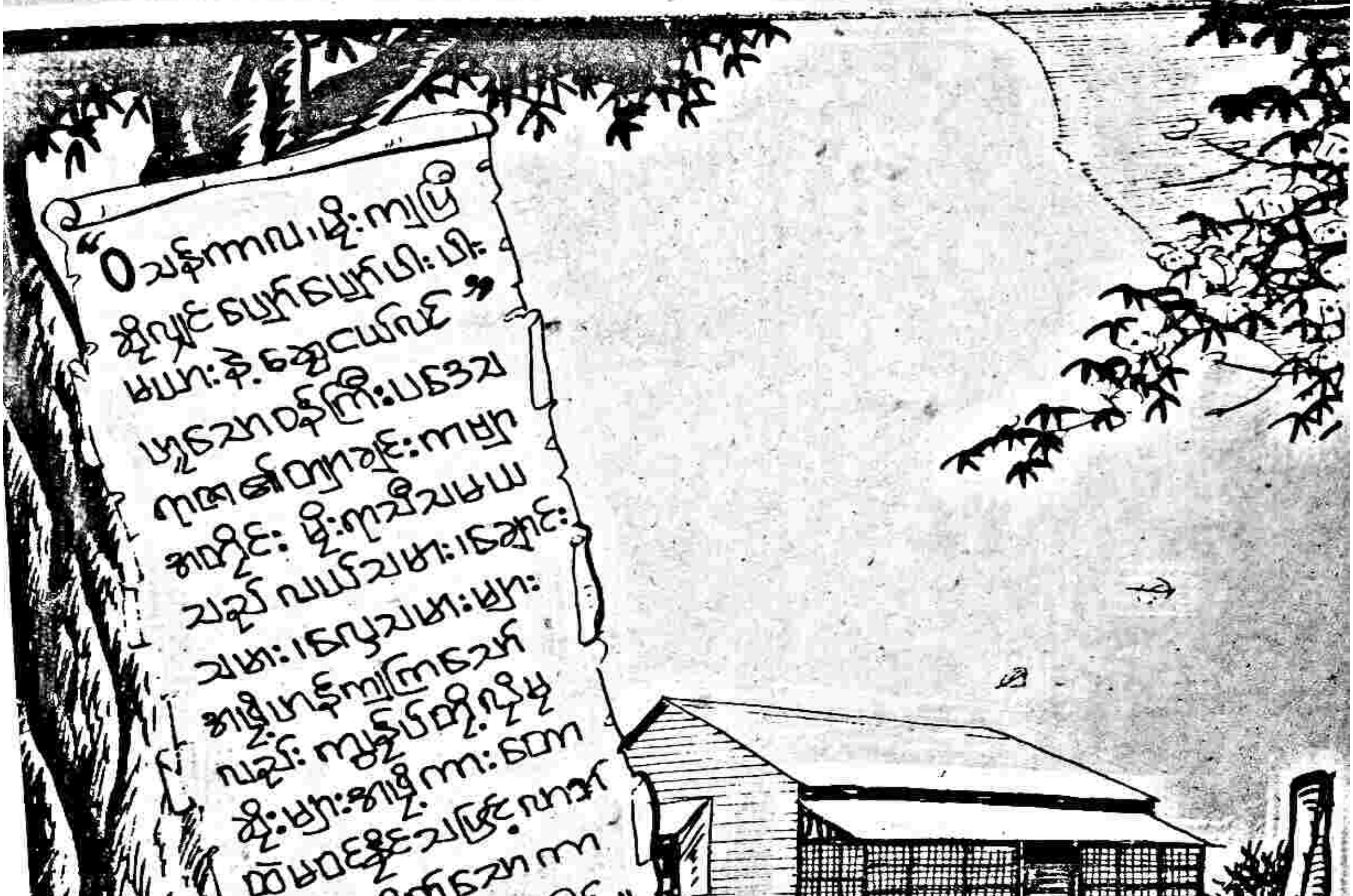

မိုးတွင်းကာလ၊ သုံးလေးလ နားခဲ့ရသည့်မို့ လက်ကိုင်ငွေလည်း ရှားပါးစပြုလာမိဖြစ်သည့်အတွက် ထုံးစံအတိုင်း မအေးမြင့်၏ မီးဖိုချောင်မှ အသံများကလည်း ဒေါင့် ဒေါင့် ဒိုင့် ဒေါင့် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကြပြီ တည့်။
ဒုံး
ဂွမ်း
ထို့ပြင်...ဒေါင်းဆိုတဲ့ ပြဇာတ်သံတို့ကလည်း မအေးမြင့် ပါးစပ်မှ ..ဆဲမန်းစွတ်သည့်စကား မပြတ်ထွက်ပေါ်နေတော့၏...။
ဒီမိုးကာလ..ကုန်ပဲမကုန်နိုင်တော့ဘူး.. ကဲ ဟယ် မကုန် ဦး..... မကုန် ဦး..
မိုးက တော်တော် ရှည်...
မိုးကိုအကြောင်းပြပြီး၊ ရှေ့သက်ဦးနေတဲ့ ဒေါက်ကျားတွေ ကာလကြီးသေး...ဆဲ့ပါတဲ့ တော်..
၂

ကျောခင်းသတဲ့ အရပ်ကတို့ရေ.....။
ဆင်းတောက်မှုလိုက်တဲ့ကျော...ဒင်းတို့မှ ကျောမပူတယ်..ဆုံပါတော်..ဆုံပါ...။
မိုးကျပြီဆိုတာနဲ့ သူတို့ကိုယ်သူ တို့ ပင်စင်ပေးလိုက်သ လားမသိပါဘူးတော် အငြိမ်းကြီး ကို စားလို့....။
ဖိုပြုလိုက်စားလိုက်၊ ရွာထဲသွားရှာဖွေလိုက်၊ လိုက်နဲ့၊ ဟွန်း... တစ်ခါတည်းလား ပင်စင်ပေးလိုက်ရ၊ မကောင်း ရှိပေတော့မယ်...။

အိမ်ထောင်ဦးစီးသာဆိုတယ်.. မူးလိုက်မှူးလိုက်တာကလဲ.. အရှုပ်ကိုတကောက်ကောက်နဲ့ ထွက်လို့ကြုံဖူးပေါင်တော်...။
အိမ်ရှေ့ထွက် ထိုင်နေမှ ပြဿဒါး မရှိတာဘူး...
မေယက်ကြားကသုံးမရလို့ "မောင်" ကလွ ဆုံမလားစောင့်နေတယ်၊ ဒီပွဲထဲက ဒီပဲတွေပါပဲတော်၊ ပြောမပြော ချင်ဘူး....။
သူ့ကိုယ်သူ..နိုင်ငံရေးကျိုကြီးတဲ့၊ ဘာတွေကျိုလဲ တော့မှသိဘူး...အရုပ်ကထို့ရေ....။
သူ့မိန်းမ..ကျုပ်နှမ မဝေသးမျှင်မျှတော့ နော ပေါက်ကကောင်း ဇာတ်ကြောင်းကြီးပါတော်.... နိုင်ငံရေးကောင်း ဇာတ်ကောင်းကြီးပါတော်...

သေးမျှင်၏ ပါးစပ်သေနတ်ဒဏ်ကို ကျွန်ုပ်
ရှုမလှခံနေရစဉ် ဝီစီပေါ်လေလေးတချွန်
ချွန်နှင့် ဗိုက်ကလေး တက်လာရာ ---"
မသေးမျှင် စိတ်ကျေနပ်သွား
စေရန် ကျွန်ုပ်လည်း ညှင်းညှင်း ပြောရ
သေး၏... "
ဗိုက်ကလေးရေ...
ဘိုလုံမုဆိုးလုပ်ငန်း ပြန်စဖို့
အချိန်တန်ပြီ ပေါ့... "
ဗိုက်ကလေးကား မသေးမျှင်၏ ပေါက်ကွဲနေမှုကို မသိပေရကား ကျွန်ုပ်၏
ရှေ့ခပ်အေးအေး ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး..."
ဖြေးဖြေး ပေါ့ကွာ၊ မရိုက်လို့ လုပ်စား ကြတာပဲ မဟာ
အေးအေး ပေါ့..ဟဲ-ဟဲ
အဲ့...ဒီသီတင်းကျွတ်
မှာကမှ ဒေးဗစ်ဘင်း
အောင်ဆပါကာပဲ
မှ သူကြီးအိမ်ရောက်
နေသတဲ့ဗျ...."

အဲဒါ ဘာဖြစ်သတုန်း
အဲဒါ.. ဘာဖြစ်သတုန်း
ပွဲလမ်းဆိုတာ.. ပိုက်ဆံရှိမှ ပျော်လို့ပါးလို့ ရတာ.. ဘာမှာလဲ၊ နင်တို့မှာ အသုံး၊ ထမင်း စားဖို့တောင် ရှိရဲ့လား ဟဲ့ ..... မွန်း
ဖြစ်ပျက်နေသော အခြေအနေကိုရိပ် စားမိကြိုက်ဖြစ်မှု ဗိုက် ကနေ၊ ကာ မျက်နှာ ချိုသွေးကြိုက်ကာ...
မမမြင့်ကလဲ ကျွန်တော့်စကားလဲဆုံးအောင်နားထောင်ပါဦး မျာ ။
ကျွန်တော်လဲ အရွယ်ကလေး ရလာလို့လား မသိဘူး၊ အာရုံလို အပျော်အပါးတွေ သိပ်စိတ်မဝင် စားတော့ပါဘူး မျာ..။
ခွေး တောင် မယုံချင် ဘူး

ဟဲ့.. ကျွန်တော်ပြော ချင်တာက...ဒါင်း
ဟဲ...ဟဲဒီဆယ်ကျပ်စာပွဲ့မှာ၊ ခေါက်ဆွဲသင်ဆွဲ! စက်ပံဆွဲပါလာသတဲ့ မမမှုံရဲ့....ဟဲ
ဘာလဲ...ဟဲဒီတော့ နှင်နဲ့နှင့်အရှေ့ပေါင်း ပြီးဆယ်ကျပ်ကသား ကောင်တွေသွား ဦးပြီး ရောင်းစား မလို့ပါး....။
မသေးမှုံ၏စကားက လွန်လွန်းနေပြီ။ သူမစကားကား ကျွန်ုပ်၏ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိပါးခဲ့နေပြီဖြစ်ချေး။ သည်းခံလွန်ပြီ....။
ဒီမှာ... မသေးမှုံ
စကားကိုကြည့်ပြောပါကွ... ဟေ့...ကျွန်ုပ်ကသူခိုးသို့ရှင်၊ မင်း ကသူခိုးမယား ပါကွ... ဟွန်း....။
MEOW!...
၃

ကျွန်တော် ဆိုလိုချင်တာက ဒီလို...ဒီလို...။
မဟုတ်ဘူးလေ မမျှင်ရဲ့...
အဲဒီလို ပြောတော့ ပြောပါတော့လား။ ပျွန်း...
ဒါ..တည့်ပါလိုက်ရ

ဆပ်ကပ်ထဲက.. ကောင်မလေး တစ်ယောက်က
သိပ်ချောတာပဲဗျ၊ သိလား ..ဟီး
သူပြောချင်တာက.. ဒါကိုး
ဟိုကွ...
ငါ့အသက်အရွယ်နဲ့
ဒါမျိုးတွေ စိတ်မဝင်
စားတော့ပါဘူး ။

ကြသားပဲ..ရှင်သူကြီး ဦးဘစိ တို့အိမ်မှာ
လိုက်ပါဦးလား..။
ကျွန်ုပ်သိပါပြီ။ ဆပ်ကပ်က
လူတွေနှင့်ကျွန်ုပ်ကိုတွေ့စေ
ချင်၏။ အလုပ်ရလိုရငြား...။
ကျွန်ုပ်ကား နိုင်ငံကျော်ကြားသူ။
ကိုယ့်အိမ်ကိုကျခံကာ အလုပ်
ကို ဖြည့်မတင်းနိုင်ပါလေ...။
တွက်ပြီကိုအလုပ်ရှာပေးနိုင်မယ်
တွက်ပြီပေါ့...။
နေပါဦး...
မသေးမှုင် ဆပ်ကပ်
ပွဲကိုတော့ သွားအား
ပေးလျှာပေါ့လေ..
ဆိုးလေမှ...သူတို့ဆီ သွားစရာမလိုပါဘူး၊
ကိုရွှေကိုရင်သူတို့ ကျွန်ုပ်ကို လာတွေ့
ပေမပေါ့...။

ကျုပ်နို့ပြောစကားက.. မစံသဲ့မှုန်ခေါ်ငြိမ်းကာဝ ဒေါ်သက်ပိုမိုးမှုတ်ပေးလိုက် သလိုတဲ့...။
အလုပ်ခါးပါမဲ့သူက..ရှင့်ဆီလာရ မှာလား ကျုပ် သွားရမှာလား၊ ပြောစမ်းပါ၊ ကတွတ်ပိုရဲ့။
ဟ....ဆပ်ကာပါးဘွဲ့မှာ တိရစ္ဆာန် ကလိုချင်မှလိုမှာပေါ့ကွ...။
အို....လို၊ မလို ဆိုတာပေးကြည့်မှသိမှာပေါ့...။
သွားပေး ကြည့်ရမှာ က ရှင့်တာ ဝန်ပဲ...။
ဒီမှာ...မစံသဲ့မှုန်...ကျွန်ုပ်နာမည် မြိုင်ကျော်တွတ်ပီ...။
ဘာပြစ်

နိုင်ငံကျော်တဲ့...နာမည်ကျော် မုဆိုးကြီးကဗျ သိရဲ့လား
နာရေးထဲ
သိပါ့တော်...သိပါ့..သိပါ့ ထမင်းငတ်နေတဲ့နာမည် ကျော်ကြီးဆိုတာ..။
ဟေ့အေး....ထမင်း ငတ်ချင်ငတ်မယ် ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် တော့အထိပါးမခံ နိုင်ဘူးဟေ့..ဒါပဲ..။
မင်းကို ကျုပ်ပါစကားကုန်ပြောလိုက် မယ်..ကျုပ်လုံးဝ..လုံးဝ မသွားနိုင်ဘူး။ ဒါပဲ...။
တွက်ပြီတယ်ဟုတ်နေပါလား
မနေသေးမှုန်ကာ ဖြိုးဆောင်က မိုးဖုံထဲဝင်သွားလေပြီ ။ မတတ်နိုင်။ ကျုပ်ပါဓူတောင် လာခဲ့ရသော ဂုဏ်သိက္ခာ တွက်ခေါင်းမာရလေတော့ဖြ..

အခန်း ၂ ။ အလုပ်အပ်ပြီ

မနေ့က ကျွန်ုပ်ခေါင်းမာခဲ့သောကိစ္စသည်
မှန်ကန်ခဲ့ကြောင်းကို ယနေ့ မနက်စောစောကျွန်ုပ်
တံမြက်စည်းလှည်းနေစဉ် ရောက်ရှိလာသောကိုဆို့သည်
ကသက်သေခံခဲ့လေပြီတကား...။

နိုင်ငံကျော် မုဆိုးကြီး၊ မြိုင်ကူဇာ တွတ်ပီဆိုတာ ရှိပါသလား...။
မေးလည်းမေး ခြံပန်း ထဲလည်းရောက်လာ ခေသာလူငယ်လူစိမ်းကို ကျွန်ုပ်မှာကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။ ဝတ်ပုံစားပုံနှင့် ရုပ်ရည် တို့က ချမ်းသာသော မျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်မှန်း ကျွန်ုပ်ရိပ်မိလိုက်တော့...။
ဪ..ရှိပါတယ်..ရှိပါတယ်
ရှိရင်တွေ့ချင်တာပါဗျာ...
ကျွန်ုပ်ပါပဲ..မောင်ရင်
ခင်ဗျာ
၁၄
လူငယ်ကား ကျွန်ုပ်စကားကိုမယုံသလို ကျွန်ုပ်ကိုစိုက်ကြည့်နေ၏။ အခံရခက်လှပေသိမ့်...
ဥပဓိရုပ်ကညံ့ပေတာကိုး

ဖိုးမှ...သူနားကြားလွဲမိဟန်ဖြင့်.....
ဟို......ခင်ဗျားကမြိုင်ရာဇာတွေ့တာပါ နဲ့... ဟို... ဘာဆက်တာယ်...။
ဘာ...ဘာဆက်ရမှာလဲ မြိုင်ရာဇာတွေ့တာပါဆို ဘာ ကျွန်ုပ်ပါပါဆိုနေမှ...။
ဦးပယ်က.. ထိုအခါမှ မယုံချင် ယုံချင်၊ ယုံလိုက်ရဟန်ဖြင့်...။
ဪ... မြိုင်ရာဇာတွေ့တာပါ ကခင်ဗျားကိုး...
ဟွန်း
ဦးပေါ်ဦး၏ စကားသံတွင် အထင်သေး ဟန်ပါနေမှန်းသိသော်လည်း သူ့ကား ဆိုးသည့်မို့ ကျွန်ုပ် ညည်းသည်းခံ ကာ ဆက်လက်ဝတ်ပြုရသေးပြီ။
ကဲ..ကဲ ဆိုမပေါ်တော့ ပါဦး...။

လူငယ်ကား အိမ်ဦးခန်းတွင် အကျဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်ဘာမျှ မမေးရသေးခင်ပင်
အခုကျွန်တော်လာတဲ့ကိစ္စက မုဆိုးကြီးကို အလုပ်အပ်မလို့ပါ...။
လူငယ်ကား ငွေကြေးပြည့်စုံသူတို့သဘာဝအတိုင်း သူဖြစ်ချင်သည်ကိုသာ ပြောချလိုက်လေ၏...။
အင်း...ဆိုပါဦး ဘာအလုပ်များပါလိမ့်
ကျွန်တော့်နာမည်က ဒေးဗစ်မင်းအောင်ပါ ဆပ်ကပ်အဖွဲ့ထောင်ပြီး နယ်လှည့်ကပြနေတဲ့သူပါ...။
ဥ..မုဆိုးကြီးတို့ရွာမှာ ခဏတာတည်းခိုနေတုန်း ကျွန်တော့်ဆပ်ကပ်အဖွဲ့က ဝက်ဝံတစ်ကောင်နဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ပျောက်ဆုံးသွားပါတယ်...။

ဆက်ဝံနဲ့ ကောင်မလေး
ကောင်မလေးက ဆက်ဝံရဲ့ သခင်မပါ၊ ဆက်ဝံက ယနေ့ပါး ဖြီးသွားပါ...။
အော်... အော်
ဆက်ဝံက ကျောင်းနားကဝါး ကိုယွင့်ပြီး ထွက်ပြေးသွားလို့.. ကောင်မလေးက လိုက်ဖမ်းတာ ခုထိပြန်ရောက်မလာ သေးဘူး...
ကျွန်တော် တို့လည်းစာ တတ်နိုင်ဆုံး ရှာပါတယ်..။
ဒါပေမဲ့..ခုထိမတွေ့သေးဘူးဖြစ် နေတယ်...။
တောထဲမှာ မျက်စိ လည်နေရောလား..
၁၇

အဲဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း မပြောတတ်ဘူး
စဉ်းစားမရတာက..ဒီတစ်ပတ်မှာ လှောင်အိမ် တံခါးကိုဘယ်သူဖွင့်ပြီး ထွက်ပြေးသွားတယ် ဆိုတာကိုပဲ…။
အင်း
ထားပါတော့လေ၊ အဲဒီတစ်ပတ်ကိုမှု မိုးကြီးကာနေ တာရမဖြစ်ပါ မမ်းသိမ်းပေးစေချင်တာယ်…။
ဒါဆိုကောင်း မလေးကတော့ရှာနေတာရ ဖြစ်လို့လူသူများမှာ..။
အတွေးစာစဉ်က တော့...ဒါကြောင့်လဲ ခွေးအိုကြီး ထမင်းငတ် ဖြစ်နေတာ

ပက်ပံ့တောင်း မဖြစ်စေချင်တာ ကောင်းမလေး
ဆို မှဲ့တစ်ပေါက် တောင်ထွန်း စေချင်ပါ့ခလား
ဟု... ဟွန်း....
အဲ... ဟုတ်သားပဲ..
ကောင်းမလေး
နံမည်က "သိင်္ဂီမှူး" တဲ့
အဲဒါ ပက်ပံ့ရော ၊ သိင်္ဂီမှူးရော
တွေ့အောင်ရှာပြီး ကျွန်တော့်
ဆီ ပို့ပေးနိုင်ရင် ငွေနှစ်သောင်း
ပေးပါ့မယ်..
ဟယ်
ကတွက်ပါတို့များ ဧည့်သည်ရောက်နေတာ
ကိုမသိလိုက်ဘူး၊ စားနားစရာတော်... ဟင်း
ဟင်း...
သူစားနှံ့ရှာပြီ

မောင်..စားနေကျ ဆတ်သားဟင်းချက်ပြီး
တ်လေး..ဒီမြို့ကြီးမှာ စားရ
ခဲတာပေါ့....။
ဒီမှာက...လတ်လဲလတ်
စစ်လဲစစ်တယ်လေ..ဝအောင်
စားပါကွဲ့...စားလို့ရပါ့ရ
စား စမ်းပါ...။
ငွေမျက်နှာ..ငွေမျက်နှာ
ငွေနှစ်သောင်း မျက်နှာဖြင့် လောကွတ်
ချော်နေသော မသေးမျှင်ကို ကြည့်ရင်း
ကျွန်ုပ်မှာမူ စိတ်ပျက်မိတော့၏။
သို့ပျားကျခဲ့ပါလိမ့်...။
ကဲ...ကျွန်တော် စားငွေ ကို
ငါးထောင်ပေးခဲ့မယ်

သင်းကား... တာဆိတ်ကျွန်
ဒေသမိတာသင်း။ ဓာတ်လှုပ်ကို
လက်ခံမှုသည်၊ မခံမှုသည်ကိုပင်
မပြောပြသေးဘဲ
ပစ်ပေး နေခြင်းမှာ ..
ကျွန်ုပ်ကိုစော်ကား နေခြင်း။
နေပါဦး မောင်ရှင် ...ဒီဓာတ်လှုပ်ကို ကျုပ်က လက်ခံမယ် လက်မခံဘူးတော့ မပြောရသေးဘူး၊ မောင်ရှင်က..... ။
ဟိုတော့.... ဒီက မောင်ရှင် ဆိုလေ..မောင်လေးက တော့လက်ခံမယ်ဆိုတာ သိပြီးသားကိုတော့...။
ရော့..ရော့
ဗြိုးတော...
ကိုယ့်ကိုစားကိုးဗြိုး
တကူးတကသိလာတောင်းတဲ့
ပါ.. အလကား တောင်
ကူညီပေးရဦးမှာ၊ မဟုတ်
ဘူးလား တော်..မြန်မာ့ဓလေ့
အပေးပါ၊ မောင်လေး
ကျယ်..ဟီး..ပဲ

မောင်လေး...ဘာမှစိတ်ပူမနေနဲ့တော့၊ အားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာပါလား...။ ကိုကိုတို့ဟာ နိုင်ငံကျော် မုဆိုးကျော် ကွဲ့...။
ဖြစ်ပြန်ပြီ..ဖြစ်ပြန်ပြီ
ကောင်းပါပြီ... ဒီလိုပဲ ကျွန်တော်ပြန်ပါဦးမယ်၊ ရှာတွေ့ခဲ့ရင်သာ မိုးမခ ရွာကိုလာပို့ပေးပါ ကျွန်တော်တို့ဒီရွာကနေ ပြောင်းမှာမို့ပါ...။
ဟာ... စိတ်ချ..စိတ်ချ အစ်မကိုယ်တိုင်ဦးစီးပြီးလာပို့ပေးမယ်၊ မတွေ့ မရှိပါဘူးကွယ်..ဟဲ..ဟဲ..။
တနေ့က မဝေးမှုနှင့် ယနေ့မဝေးမှုကား မတူတော့။ သို့သော ရှင်သော လင်မယားကြား၏ စိတ်ဝမ်းနှလုံးကို ရွှင်ပြုံးစေသော မဝေးမှုဖြစ်ရ နေချေပြီတည်း...။
...ဒီအကြောင့်လည်း မရှိမကောင်း၊ ရှိမကောင်းလို့ ပညာရှိတွေပြောခဲ့ကြတာပေါ့..။
သံသောကရှင် ပယ်ရှောင်နေမှန် ပါပြီ။

အခန်း ၃ ။ ဝံဒိုကာ

သို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် မိုက်ကလေး လည်း
တောတွင်းခရီးအတွက် လိုအပ်သည်များ ကို ဖြည့်ဆည်းပြီး
ထွက်ခဲ့ကြတော့၏ ။ မသေးမျှင်ကား စိုးရိမ်တကြီး မှာ
နေရှာ၏ ။ ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် တော့ မပူပါပေ.. ။
ဝက်ဝံနဲ့ ကောင်မလေးကို မတော့ တ
တောင်ရှာကြနော် ကိုကိုတွတ်နဲ့ မိုက်က

ပသိမ်းတောတောင်၊
ပြောင်ပတ်ကုံး၊
ပျော်မဆုံးသည်၊ နှလုံး
ပွားမွှယ် ကြည်နူး၏။
ပန်းသာရှင်တောတော
သာရှုဖွယ်ကာမျှာအပွဲ့
အတိုင်း တောကား
အုံ့အုံ့ ဆိုင်းဆိုင်း မှိုင်းမှုံ
စိမ်းညို့ညို့နှင့် မှို့......
ပိတ်ပိတ် ခံလား မှုမျိုး၏
ကို ဖြစ်ပေါ်စေ စေတော့
၏။
ဆရာကျွတ်ရေ... ပျောက်သွားတဲ့ဝက်ဝံ
ဗဒေါင်ကာဘာစာဒေါင်တဲ့လဲဗျ...။
ဝဲဟ..
ဆိုက်ကာလေး မေးမှုပင် ကျွန်ုပ်မော်သို့ မျှင်းချက်ကို
သတိရမိတော့၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ကားဆရာ
တည်းဆရာပီပီ မေးခွန်းကာဇာဖြေကြားပေးတော့သည်…။
ဝက်ဝံပါဆိုမှစာမဲ့ကောင်ပေါ့ကွ..
ဂျမ်းဒူးပြန်ဖြီ..ဟွန်း

ဒါထက်.. ဆက်ဝံဘယ်နှစ်မျိုး ရှိသလဲဆိုတာ
ရော..ဆရာတွက်သိရဲ့လား....။
ဟမ်
ဘယ်ဗိုက်ကာနှာကြီးကိုထိ
ကျိုးသက်ရှုဖို့ကြိုးစားနေ
စဉ်၊ ညာဗိုက်ကာမာကြီးက
ကိုတပ်ထွယ်လိုက်သည်။
ဒွယ်ဗိုက်ကာလေးမေးခွန်း
ကကျွန်ုပ်ကိုသက်ရှုမှား
သွားစေ၏။
သိသော်လည်း ဆရာ့သိက္ခာတော့ကျခံ
၍မဖြစ်ပေ။ ဆရာဟူသည် တပည့်ထက်
တော့ နှာတစ်မျိုးသာရပေမည်...။
ကျွန်ုပ်၏ ပါးစပ်မှစာသံကြောင့် ဗိုက်ကာ
လေးမဲ့မှိန်မဲ့သာဖြစ်သွားပြီ....။
ဟင်း...ဟင်း မင်းမသိလို့
မေးတာလား...တပည့်ကြီး။
ဘာလို့မသိရမှာလဲဗျ..
သိပ်သိတာပေါ့...

ရာတွေထဲက
ဘုရားလေးကိုကြည့်နိုင်
ကမုဆိုးဝတ္ထုတွေ့ရှိ
မှတ်သားရို....။
ကျွန်တော်ကလည်း မုဆိုးကြီး မိုးဘာတိုး
မောင်မြတို့ သားရဲကြီးတွေအကြောင်းကောင်း
ကောင်းမှတ်သားဖူးပါတယ်ဗျာ...။
ကျားကား ကျွန်ုပ်လိုချင်သောအရာဖြစ်ပေတည်း။ မေးခွန်းကို မေးခွန်းဖြင့်ပြန်၍ ဖြေနိုင်ကြ ... လိုက်ခြင်းပင်။ ကျွန်ုပ်ကား မိုက်ကလေး ... ပါလော...။
ဒီမြင့်ညည်း ပြောစမ်းပါဦး ကျွာ...
မင်းဘာပြောသလဲ ငါကြည့်စမ်းမယ်....
ရှုလည်းရှုပြီး ဖြိုထင်တယ်...
၂၆

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည်
ကိုယ်တို့မှာလဲ

ဒါပေမဲ့…သူ့ရဲ့အကြောင်းတော့ သတ္တဝါတွေတော့မဟုတ်ဘူး။ ဗျို့ သူ့အင်အားသူသိပြီး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်ဖို့အမြဲတမ်း အသင့်ရှိတဲ့ကောင် တွေမျ…။
ဟော် မကြောက်ပါဘူး၊ ဒေါ်ကားကားလာရင် တော့ ညှ့ပြည်မှာမိုက် မတင်တဲ့ ရှေ့ရှုံ… ဆဲ…ဆေ… ရှေ့တက်ပံ့ပါတဲ့ခင်ဗျ…။
သူတို့ရဲ့ ကျောကုန်း အာလယ်သုံးက အမြင့်သုံးမြစ် နေပြီး လေ့ချမ်းကတို့ တယ်…ဗိုးတော့…။
ခေါင်းလုံးပြီးနှုတ်သီးချွန်တဲ့အမြင်မျက်လုံး လေးတွေက သေးသေး လေးတွေဆိုတော့ကိုး ကိုးကား ရှားတော့နိုင်တာပေါ့ဗျာ…။
ကိုယ့်ဒိုင်းနဲ့ကိုယ်ပေါ့ဗျာ…

ကျွန်ုပ်မိုက်ကလေးကိုမချီးကျူးဘဲမနေနိုင်တော့..
တယ်မှတ်မိပါလားမိုက်ကလေးရ၊ဆရာကောင်း
တပည့်ပန်းကောင်းပန်းဆိုတာ..ဒါမျိုးပေါ့ကွ....။
ဆက်ပြောရမှာ
ကောင်းစိတ်မပေါ်တော့
ခွင့်အရေးကလဲ
မှုပါ...။
ဟဲ...သူတို့ရဲ့ ခြေလက်တွေမှာ..
ဓါးတမျှထက်တဲ့ ခြေသည်း လက်
သည်းရှည်ကြီးတွေရှိတဲ့အပြင်
ချွန်ထက်ခိုင်မာတဲ့ သွားတွေ
လဲရှိတယ်...ပြီးတော့...။
တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်မှာ မွေးလဲလေ့ရှိသတဲ့...။
တွင်းအောက်မှာ စတစ်ထည် ဝယ်ပေးဦးလေ
ဒါလင်ရဲ့....။
နှစ်ကူးတော့မှ ကိုယ်လုံးလှအောင်၊
ဝယ်ပေးမယ်လေ...
နော်..ချိုချို ...။

လေးဘက်ထောက်ပြီးလဲ သွားသလို၊ လူတွေလို ခြေနှစ် ချောင်းထောက်ရပ်ပြီး ကိုယ် ကိုဘယ်ညာယိမ်းပြီးလျှောက် နိုင်သတဲ့ဗျ... ။
မော်ဒယ်ကက်ဝေါ့လျှောက်
ဒီမှာ... လမ်းလျှောက်ရင်းသာ ယိမ်းနွဲ့ ယိမ်းနွဲ့လျှောက်တာ.. ပြေးရင်တော့ မြင်းတောင်မမီဘူးတဲ့ဗျ....။
ကြိုးစားလိုက်ဦး၊ ဗေဒင်မြင်းရေ...
သူတို့တိုက်နိုက်တဲ့ အဓိကကျတော့ ဘယ်လို တိုက်နိုက်သတဲ့ တုန်း...။

ဘယ်လိုရန်သူမျိုးနဲ့ပဲ
တိုက်တိုက်၊ လက်သည်း
တွေနဲ့ကုတ်ဖဲ့ပြီး၊
သွားတွေနဲ့ကိုက်
သတ်လေ့ရှိသတဲ့
ဗျ....
တနေ့ကြီးတော့လဲ... မိုက်တိုင်ဆန်လိုပါးစပ်
ပါသုံးပြဲရတာပေါ့ဗျာ...
အိုး..ဟိုး..မိုး
ပြီးတော့
ထက်ဝံတွေဟာ
ရေကောင်းကောင်းကူး
တတ်ပြီး
တသက်ငယ်သေးရင်သစ်ပင်
လဲ တက်နိုင်ကြသတဲ့...။
ကျုပ်တို့နဲ့တွေ့လို့ကတော့ ပြေးစရာ
မြေမရှိ၊ ကူးစရာရေမရှိ ဖြစ်သွားမယ်မို့...

ကျွန်ုပ်မှာ မှိုက်ကလေး ပြောပြသော ဝက်ဝံတို့၏ အကြောင်းကို နားထောင်ရင်း ကြက်သီး မွေးညှင်းများပင် ထမိတော့၏ ။
အာဟဲ့
အမိ
ဆရာကြီး... လက်က မွေးညှင်းတွေ ထနေပါလား ။
ချမ်း... ချမ်းလို့ပါကွ..
ခုအကြောင်းမသိတာ မှတ်လို့၊ ကြောက်နေတာများ... ဟွန်း
ဟဲ... အဲဒီ သူတို့စားသောက်တာကို မှင်းသိ ဂု.လား.... ။
သိပ်သိတာပေါ့..

ကျုပ်တို့ စပါးတို့ဟာ မြင်ကောင်းငါး၊ ငှက်ဖါး နဲ့ ငမြွေတွေ ကိုပါစားသတဲ့...။
ဝက်သားမမျှားတော့ပါဘူးဗျာ. ကြိုက်တာပါပဲ..
သူတို့အကြိုက်ဆုံးကတော့ မှိုရက်သိတ် ပဲ...။
လူတွေနှမ်းစားသလိုပေါ့ဗျာ. ဘာပေါက်ပေါက်နဲ့...ဟိုး..
ဒါတွေကတော့ မှတ်ပါပြီ..ဝက်ဝံ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိတယ်ဆို တာကောမင်းသိရဲ့လား။
သိပါ့ဗျာ...သိပါ...။
၃၃

ဝက်ဝံပါက လေးမျိုးလေး ရှိသတဲ့၊ အဲဒါတွေကတော့၊ ဂရိဇလီဝက်ဝံ၊ အလာစကာ ဝံညိုနဲ့၊ ဝက်ဝံဖြူတို့ပဲ။
ဝက်ဝံမဲက မြောက်အမေရိကမှာတွေ့ရ ပြီးအနံ့ခံသိပ်ကောင်းသတဲ့..။
အို..ဒူးရင်းသီး နံ့
ဂရိဇလီဝက် ကတော့အနောက် သမုဒ္ဒရာနဲ့ မကူ တောင်ပိုင်းမှာ တွေ့ရှိသတဲ့
အကြီးဆုံးကောင်တွေပါက (၁၀) ထိမြင့်ပြီး ပေါင်(၁၅၀၀) လောက်လေးတတ်သတဲ့
ကျုပ်နဲ့ ပန်းသမား လောက်တော့ အလေးမှ မပါ။

အဲဒီလောက်ကြီးနေတော့သူတို့ဟာ ... မြင်းကလေး၊ နွားကလေးတွေကိုချီပိုးပြီးသွားနိုင်ကြသတဲ့...။
ချစ်လို့ပါဗျာ... သိပ်ချစ်ဖေါ်ရင်တော့ ဗိုက်ထဲထည့်ထားရတာပေါ့လေ။
အလာစကာဝက်ဝံ့သိုဒ်တွေကတော့ အလာစကာပြည်နယ်တစ်ခုမှာပဲ တွေ့နိုင်သတဲ့...။
နေရာတိုင်းတွေ့နေရင်ပေါ်သွားမှာပေါ့ဗျာ...
သူတို့ဟာ ပေါင်(၁၅၀၀)လောက် အချိန်စီးပြီးကမ္ဘာပေါ်မှာအကြီးဆုံးပဲ...

အဲ...ခုနေရာလေးကို ကျွတ်ကျလာတဲ့ဝက်ဝံ ကလေးဝက်ဝံမိမိဖြစ် ရမယ်၊ ပါမိန့်ဝက်ဝံ မျိုးပေါ့...။
နေသာချလုသူကြီးလား...၊ ဘာလို့ဒီလိုပြောနိုင် ရတာလဲ...
ဒါကြောင့်...သာကူကွတ် စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ မြန်မာ ပြည်သစ်ပါကာဝက်ဝံပွဲတွေပေါ့ ...
ဟုတ်လိုက်လေ မိုက်ကလေးကွ၊ မင်းသိပ်တိုးတက်လာပါလား တာပညာကြီး...။
ဟဲ...ဟဲ

ဒါပေမဲ့...ဒီတက်ပုံမျိုး ကိုလဲ အထင်မသေး နဲ့ဦး....။
ဒီကောင်တွေကလဲပေါင် (၆၀၀) လောက်ရှိတဲ့ ဝန်ကိုထမ်းပြီးတော့ တစ်မိုင်လောက်သွား နိုင်တာတဲ့ဗျ...။
သယ်ကာပေါ်ကာ လှုပ်ရှား တာဆိုတော့ သိပ်တော့ ကြိုးစားမယ်မထင်ဘူး...။
ဒါပေမဲ့...လူ့သဘာဝကိုသူကပိုသိပြီး အကောက်ဉာဏ်များနိုင်တယ်...၊ သတိတော့ထား ရမယ်...။
ဝှီဝ
ဖျောက်-ချပ်
ဂုပ်...ဂုပ်
ဖျောက်
ဖျောက်
၃၇

ဖြောက်း.... ဖြောက်း...... ဝုန်း... ဝုန်း... ဒိုး
အ... ဘာတွေလဲဗျ... ဆရာတုတ်..တော... တောခြောက်တာ လား....
တောခြောက်တာမဟုတ်ဘူးကွ တောဆင်ရိုင်းကျုပ်တို့ရှိရာဘက်ဆင်း လာကြတာ၊ သတိထား....
ကျွန်ုပ်ပြောစကားမဆုံးလိုက် ခြုံနွယ်များကြားမှဆင်ရိုင်းများ ကားကားဘွား ထိုး ပေါ်လာကြတော့၏။
ပြေး ဟိုမှာ...
ဟိုက်ကနေလား
ဝါး
ဝါး

တပည့်တော်ကား...အားကိုးရုက္ခာပြေးနေချေပြီ။ ကျွဲအားရေးကားမပြေးလျှင်လျှ
နွားဖြစ်မည့်အရေးမို့ ကျွန်ုပ်လည်းနောက်ကနေ ထွက်ချသုတ်ရတော့၏...။
အိုး
မိုက်ကာလေးနောက်သို့ဆင်ဘယ်နှစ်ကောင်လိုက်သွားသည်မသိ။ ကျွန်ုပ်နောက်သို့မူ နွယ်စုံဆင်ကြီးတစ်ကောင် သည်းသည်းမဲမဲလိုက်ပါလာသည်ကို သတိမူလိုက်မိ၏။
ကျိ
ကျွန်ုပ်လည်းလေတင် လေးနောက်ကို သတိမူ ရွေးချယ်ရင်း မြောက်လိမ် ကျွမ်းကြက်ပြေးခဲ့၏။ ကြောက်စိတ်ကြောင့် ချွေးတို့ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးရွှဲစိုနေ၏...။
ကျိ

ဆင်လိုက်လျှင် အတည့်မပြေးရ။ ကွေ့ကောက်ပြေးရသည်။ အတည့်ပြေးလို့ကတော့ လှမ်း မြန်နှင့် ချေးတောင်မလွတ်။
ဟိုကွေ့ဒီပတ်ဖြင့် ပြေးလာခဲ့ရာ ဆင်မှာ အတန်ငယ်နောက်တွင်ကျန်ခဲ့ပြီ ကျွန်ုပ်လည်း ပုန်းခိုရန် သစ်ပင်ကို ပြေးရင်း လွှားရင်း ရှာရပေတော့၏..။
သစ်ပင်ဆိုရာတွင်လည်း တန်ရုံသစ်ပင်ကတော့ သင်းတို့ခေါင်းနှင့်ဆောင့် နှာမောင်းနှင့်ရိုက် အစွယ်နှင့်ထိုးခြင်းဖြင့် ကိစ္စများသွားနိုင်သည်။

ဟာ...တွေ့ပြီ။
ကန်ကြီးတစ်ကန်အနီးရှိ ခက်လက်ဝေဆာလှသော ပဒေါက်ပင်ကြီးကိုတွေ့လိုက်ရ၍ ကျွန်ုပ်လည်း အပြေးအလွှားတွယ်တက်လိုက်တော့၏...။
ကျွန်ုပ်အပင်ပေါ်ရောက်ပြီး၊ မကြာမီတွင် စွယ်စုံဆင်ကြီးလည်း ရောက်လာလေတော့၏။ သူကားနှာမောင်းကြီးကို မြှောက်ကာမြှောက်ကာ ဖြင့်အနံ့ခံနေ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုရှာဖွေနေခြင်းပင်..။
ဒီကောင် ..ဘယ်ရောက် သွားပါလိမ့်...။
အတန်ကြာစူးစမ်းနေပြီးမှ ဆင်ကြီးလည်းလှည့်ထွက်သွား၏။ ကျွန်ုပ်မှာထိုအခါမှပင် အသက်ကိုဝဲဝဲရှူနိုင်တော့၏။
ဟူး...... တော်ပါသေးရဲ့

ကိုယ့်အသက်ကာဝတ္ထုလွှတ်ခဲ့သော်
ငြိ။ မုဆိုးကျော်ကိုစောင့်ရှောက်နေ
ကာကာကွယ်သည်...။
သူလည်းအတွေ့အကြုံရှိတာ ပါလေ၊ လွတ်အောင်ရှောင် နိုင်မှာပါ...။
မုဆိုးကြီးအတွက်စိုးရိမ်ပူပန်မိသော် လည်း ဆင်ရိုင်းများ ရေကစားသံများ ကို ကြားနေရသေးသဖြင့် အောက်သို့လည်း မဆင်းပံ့။
ဂျိ
ဗွမ်း
ဗွမ်း
အတန်ကြာမှ ဆင်ရိုင်းများ ရေကစားပြီး သွားသဖြင့် ပြန်လည် တောထိုးသွားသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း သစ် ပင်ပေါ်မှဆင်း မည်အပြုတွင်...။
ဖြောက်... ဒုပ် ဒုပ်
ဆင်တွေ ပြန်လာ ပြန်ပလား
၄၂

အခန်း ၄ ။ သိဂ်ီဖူးနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

မထင်မှတ်ထားသော လုံးဝ
မထင်မှတ်သော သားကောင်ပေါ
လှသည့်ကျွဲလိုဘောကြီးမျက်
မည်းထဲတွင် တွေ့ရှိလိုက်မှသည်
ဟုမျှော်လင့်မထားသော မြွေ
ကွေးကို ကျွန်ုပ်တွေ့လိုက်
ရသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်း
သားဖြစ်သွားရတော့၏ ။
ယင်းကား ညှိသော၊ ငယ်သော၊ နုသော
မိန်းမပျိုတစ်ဦးသာတည်း ။ သူကားရေကန်
သို့ဦးတည်လာနေ၏..။
ဥစ္စာစောင့်ပေလော ။ မဖြစ်နိုင် ။ ဥစ္စာစောင့်
ကား အောင်းကိန်းကြပါတော့ဝတ်မည်မထင် ။
သူမကား အေးကိုဝန်းကျင်သို့ တစ်ချက်
အကဲခတ်လိုက်ပြီး စိတ်ချသွားဟန်
ဖြင့် ပုံကျယ်တစ်ခုသို့ ဝင်ပြီး ရေချိုး
ရန်ပြင်တော့၏ ။

အာခေါင်တို့ကား ခြောက်လာ၏ ။ အသက်ရှူရန်ပင် မေ့နေတော့၏ ။ ရင်ကား ဒိုင်း ဒိုင်း ခုန်၍ ပေါက် နေချေပြီတည်း ။
ငါ့ကို မြင်သွားရင် တော့ ချောင်းနေတယ် ထင်တော့မှာပဲ..။
မသင့်မှန်းသိသော်လည်း အကြည့်တို့က ဆုံးမ၍မရနိုင် ။ ခက်လှချည့် ။
လူသူ ရောက်စရာမရှိသည့် တောကြီးတွင် မိန်းမပျိုကား လွတ်လပ်ပျော်ရွှင် စွာရေ ချိုးနေတော့၏ ။ ကျွန်ုပ်ကို ဘာနှင့် ရေလျှာ စောင်ပြုနေသည်ကား မိန်းကလေးရယ်..။

ငေးကောင်းကောင်း
မြင်ရင်းကြည့်နေစဉ်ရေ
ကန်တွင်းမှထူးခြားချက်
တစ်ခုကိုကျွန်ုပ်သတိ
ပြုလိုက်မိ၏..။
ဟာ
ယင်းကား ၊ မိန်းမပျိုရှိရာသို့ သစ်တုံးပမာ တစ်ရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်လာနေသော
မိချောင်းကြီးတစ်ကောင်ကိုတွေ့ရ၏..။
အနီးသို့ရောက်သည်နှင့် မိချောင်းကြီးမှာပါးစပ်ကြီးကိုဖြဲကာခေါင်းကိုဘွားခနဲ
ဖော်လိုက်ရာ မိန်းမပျိုမှာ ထိုအခါမှ တွေ့သွားပြီး ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်
လိုက်လေတော့၏..။
အား

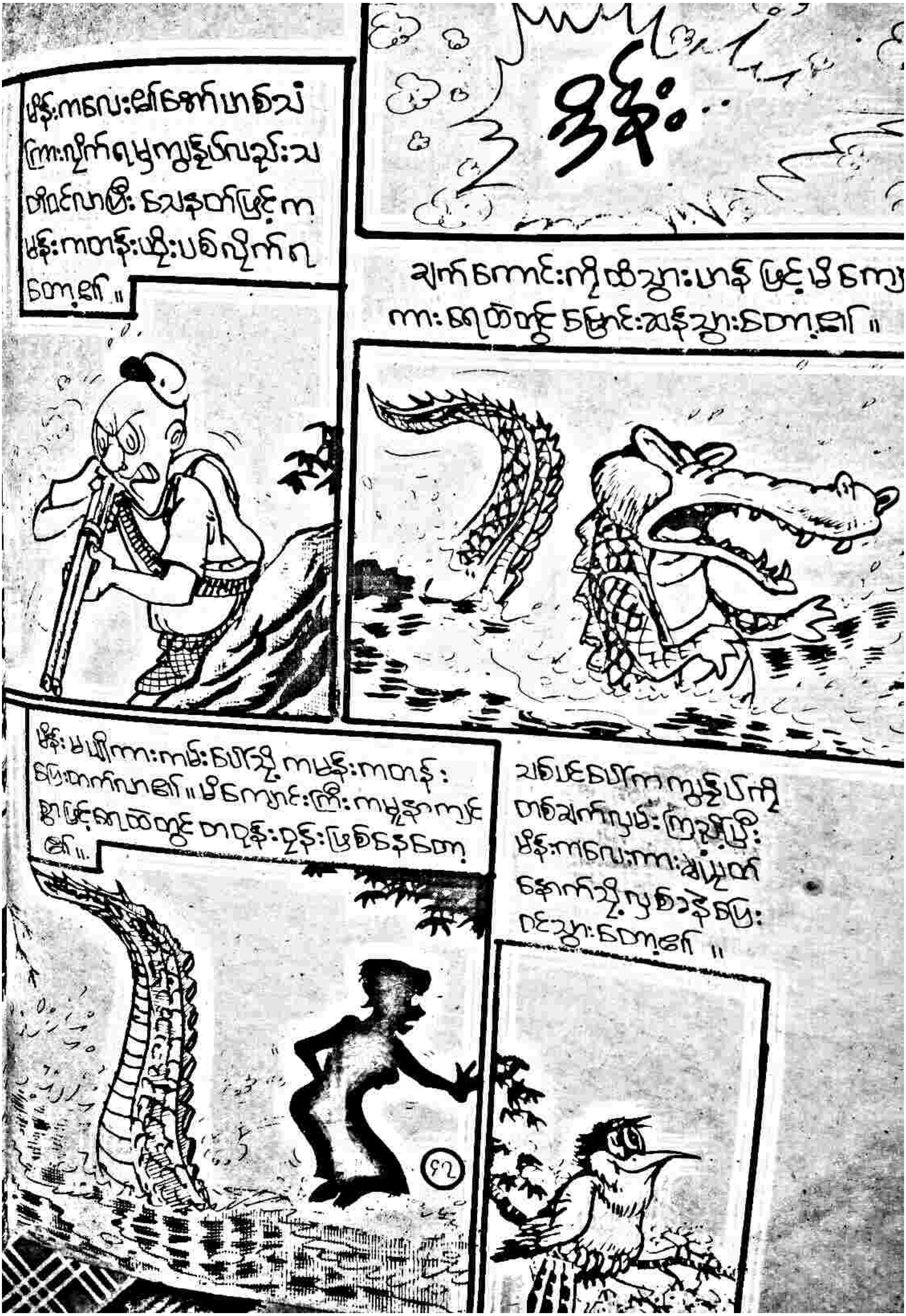
မိန်းကလေး၏အော်ဟစ်သံ
ကြားလိုက်ရမှ ကျွန်ုပ်လည်း သ
တိဝင်လာပြီး သေနတ်ဖြင့် က
မန်းကတန်း ပျိုးပစ်လိုက်ရ
တော့၏ ။
ဒိုင်း..
ချက်ကောင်းကိုထိသွားဟန် ဖြင့် မိကျော
ကား ရေထဲတွင် မြောင်းဆန်သွားတော့၏ ။
မိန်းမပျိုကား ကမ်းပေါ်သို့ ကမန်းကတန်း
ပြေးတက်လာ၏ ။ မိကျောင်းကြီးကမူ နာကျင်
စွာဖြင့် ရေထဲတွင် တဝုန်းဝုန်း ဖြစ်နေတော့
၏ ။
သစ်ပင်ပေါ်က ကျွန်ုပ်ကို
တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး
မိန်းကလေးကား ခြုံပုတ်
နောက်သို့ လှစ်ခနဲ ပြေး
ဝင်သွားတော့၏ ။

ကျွန်ုပ်လည်း သစ်ပင်ပေါ်မှဆင်းခဲ့၏ ။ ခေါင်းကြည့်သလိုဖြစ်နေမိသည့်စာ
ဖြစ်စကိုကျူမိသွားသဖြင့် မျက်နှာကတော့ခပ်ပုပ်ပုပ်ပင် ။
ကြည့်နေတုန်း ကတော့မျက်စောင်း ထောင်မသွားပါနဲ့ မျှား ။
ပို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်ကြည့်နေ
မိသဖြင့်ပင် မိန်းမပျိုဇာတ်သဘော
ကို ကယ်ဆယ်လိုက်နိုင်သည်
မဟုတ်ပါလော..။
သူ့ဆိုင်ခွဲပေါ့လေ...
ခဏအကြာတွင် မိန်းမပျိုသည်ချုံကွယ်နောက်
မှပြန်ထွက်လာပြီး သူမပုံစံကကျွန်ုပ်ကိုကျေး
ဇူးတင်သည့်အနေနှင့်ထားမှလွဲ၍ အခြားခံစားချက်
မျှားကိုမြင်ရမတွေ့၍ မျက်နှာပူသက်သာရတော့၏။
ဆောက်ပါနေသေးကုး
ဦး...
သိပ်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးဏယ်..။

...ဒါနဲ့ ဦးနာမည်က
လိုခေါ်လဲ..ဟင်..။
အမ်
ဗျော်... ဟို
မြိုင်ရာဇာ
ဘွတ်ပါပါ
မြိုင်ရာဇာဆိုတော့...ဦးက
တောဘုရင်ကြီးပေါ့လေ..ခစ်..ခစ်.
ဗျို
မိန်းမပျိုကား ခေတ်သမီးပျိုပီပီ ရုပ်တင်းမှုန်ညင်းလှပေတော့၏ ။ ဟာနဲဒေါင်မှ
မျက်ခုံ့စကားကို သူ့သဘောပေါက်စွာ ဖြင့် တခစ်ခစ်ရယ်နေမနေတော့၏ ။
သူ့ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ် ပင်ဗော့ကျွှသလို ခံစားရတော့၏ ။
ဟုတ်ပါ... တော
ဘုရင်ဆိုတော့
ဦးကတော်ရဲ့ပဲ
ဖြစ်ရမယ်....
ခစ်..ခစ်..ခစ်

လှပနုနယ်ပျိုသောသူမကိုငေး ကြည့်ရင်း ဗတ်ခဲ့ဖူးသော ပြိုင်ဘက်ခွာ စာလုံးလုံးမြိုးနောက် ဘုန်းစိုး ငတ်မွဲခဲ့ရတော့၏။
ဥမ္မာဒန္တီ၊ ဘွဲ့သိက်ခိုင်း နတ်မိသဏ္ဍာန်၊ လှပဟန်ကား ကိုးတန်ကိုးသစ်၊ ပြေပြစ် ဝေဝါ၊ မြကြောကွန်းကွန်း စိမ်းစိမ်းစိုစို၊ လှသည့်ကိုယ် ဝယ်၊ တင့်တယ်မှ သကြားလုံးသို့ ..
ဝံစားတော့မယ်ပေါ့
ညိုနွဲ့သားရေ၊ မြဲကောလည်း၊ ပြေ မျက်တောက်၊ ကြေးနက်တောင်ပံ၊ ဝိတုန်း
ခစ်...ခစ်...
ကြော်.....ဦး...သမီးကို စိတ်မဆိုးနဲ့နော်... သမီးက မျက်တောက်လို့ပါ၊ ခစ်...ခစ်..
ရပါတယ်ကွယ်.ဦးကလဲမျက် တောက်ပါတယ်...ဟဲ..ဟဲ

မိန်းမပျိုကား ပြောပြောဆိုဆို ရှေ့မှ ထွက်သွားလေရာ ကျွန်ုပ်လည်း ယောင်ယောင် ကန်းကန်းဖြင့် နောက်မှ လိုက်ခဲ့လေတော့၏ ။
သမီးရဲ့ အသက်သခင်ကို သမီး ကျေးဇူး ဆပ်ပါရစေ၊ သမီးနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါနော်...ဦး
ကျွန်ုပ်မိန်းကလေးသည် ဗီဘာယိုအကြောင်း အကြောင်းများ ကျွန်ုပ်မှ တောကြီးထဲတွင် ရောက်နေကြောင်း ကျွန်ုပ်စဉ်းစား၍ မရနိုင် ။
အတန်ကြာလာခဲ့ပြီး နောက်သစ်ခက် သစ်ရွက်တို့ဖြင့် အဝကိုပိတ်ထား သော သဘာဝဂူ ငယ်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။
သမီးနေတာ..ဟိုဒီမှာ
၅၂

ဂူမှာ ဆယ်ငါးပေခန့် ကျယ်ဝန်း
ပြီး ထောင့်တစ်နေရာတွင် အ
မျိုးသမီး အသုံးအဆောင် တစ်ခု
နှင့် ဓါတ်ရုံကြီး တစ်လုံးကို တွေ့
ရ၏ ။
ကြမ်းပြင် တစ်နေရာတွင် မြက်များကို ထူထပ်ညီညာ
စွာဖြင့် မွေ့ယာအသွင်ခင်းကျင်းထား၏ ။ မိန်းမတို့၏
သဘာဝပင်တည်း ။
ဦး... ထိုင်နော်
အေး... အေး
ထို့နောက် မိန်းမပျိုက .. ဂက်စ်မီးဖိုဖြင့် ရေနွေးနှင့်
ထမင်းတစ်အိုး တည်၏ ။
အသားဘူးများကိုလည်း
ဖောက်၍ ဂေဒါက မိန်းမပျို
သည်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပြီး
မှ ဤနေရာတွင် လာရောက်
နေထိုင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း
ကျွန်ုပ်ရိပ်မိပါ၏ ။
အကြောင်းကိုတော့ စဉ်း
စား၍ မရသေး...။
၇၃

အတန်ကြာ ကျက်ချက်
ပြုတ်ပြီး ဝီးဝေသူမ
ကထမင်း ဟင်းများကို
ခူးခပ်ပြီး .....
ဦးဝရ... ထမင်းစားကြစို့
ဟို... သမီးမဲ စားပါ ဦးမဆာ ဘူးကွဲ... ။
မဟုတ်တာ ဦးရယ်... ဦးကိုသမီးက စားစေချင် လို့ တမင်ခေါ်လာတဲ့ ဟာ... စားပါ...
ငြင်း၍လည်း ရမည့်ပုံမရ သည့်ပြင် ကျွန်ုပ်ကိုယ် တိုင်လည်း ဝမ်းဟာနေ ပြီမို့ ငြင်းမနေတော့။ လှပနုပျိုသော မိန်းမ ငယ်တစ်ဦးနှင့် နှစ်ဦး တည်းလက်ဆုံစားရ ခြင်းမှာ ရင်ခုန်ဖွယ်ကို ပို၍ ဖြစ်စေမည်ကားတော့ အမှန်ပါတည်း...။
ရင်ခုန်ရလွန်းလို့ မင်းကိုသူစိမ်ပြိုက်ကွယ်.
ကိုကို့ကို သစ်ကုင်မဆိုး ကာဘူးနော်.
၅၅

ဒါ...ဒါ..ဆို သမီးက.....

ဒီတစ်ခါ ခံ့စားသင့်သွား
သူကတော့ မိန်းမပျိုမင်
တာပြီး ။
ဦးကကျွန်မကို
သိတယ်..။
အတန်ကြာမှ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးမိသွားသည့်
အလား ။
ဪ... ဦး... အေးမစိမ်းအောင်နဲ့
တွေ့ခဲ့ပြီထင်ပါရဲ့ ။
ဟုတ်ပါတယ်ကွဲ့
သမီးနဲ့ဝက်ဝံကို
ရှာဖို့ အေးမစိမ်း
အောင်က ဦးကို အ
ညွှန်းပေးလိုက်လို့ပါ ။
ဦးကလက်ခံလိုက်တာပေါ့လား...။
အေးလေ... သမီးအတွက်
အန္တရာယ်ရှိတယ်မဟုတ်လား ။
မိန်းမပျိုမှာ သက်ပြင်းတစ်ချက်
ချလိုက်ပြီး....
ကဲပါလေ.. ဒါတွေထားမင်း
စားပြီးမှ ပြောကြတာပေါ့...
စားလိုက်ပါဦး... ဦးရယ်။

ကျွင်းကျွင်းရှိနေသောသိင်္ဂီဖူးမှာ ယခု
ဆမ်းရှူးသည်အားနှင့်ရှိနေသည်မို့ ကျွန်ုပ်
ပင် မျိုမကျ ဖြစ်နေတော့ ။
ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသား
လည်းစားတွေ့ကိုယ်စီဖြင့်ဗိုက်
ဆိတ်စွာထမင်းစားခြင်းအမှုကို
အပြီးသတ်လိုက်ကြ၏ ။
သိင်္ဂီဖူးက ကျွန်ုပ်အနီးတွင်
လေးထိုင်လိုက်ပြီး သူ့လည်ပင်း
းကိုဖြုတ်လိုက်ကာ...
ဦး...
ဟင်...ဘာလဲ
သမီး
သမီးအနေနဲ့ကျေးဇူးဆပ်စရာ
ဆိုလို့ တန်ဖိုးရှိတာ ဒီဆွဲကြိုးလေးရှိ
ပါတယ်...ဦး...ဒါကိုလက်ခံပါ...နော် ။
ဗျာ

မထင်မှတ်ထားသောအကော်ရွှေကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း
ဗျာ ဗျာသလိုငြင်းမိတော့၏ ။
ဟာ..မဟုတ်တာမလုပ်ပါနဲ့ ။
မင်းကိုကယ်ခဲ့
တာကလဲ ကြုံကြိုက်လို့
ဘာမှမျှော်လင့်ပြီး ကယ်
ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူးကွယ်...
သမီးသိပါတယ်ဦးရယ်
ဦးကိုမြင်ကတည်းက
စိတ်ကောင်းနှလုံး
ကောင်းရှိတဲ့လူဆို
တာသမီးသိပြီး
သားပါ ။
ဒါကြောင့်လဲ ဒီအွဲကြီးကို ကန်တော့ရတာပါ၊ ဦးလက်ခံပါ ။
ဦးသာလက်မခံရင် သမီးအဖို့ တစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာ
မှာမဟုတ်လို့ပါ ။ ယူပါနော်..ဦး ။

သူမကကျွမ်းပေးနေနေပေမယ့် ကျွန်ုပ်ကမယူသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်ပေါင်ပေါ်တင်ပေးလိုက်ပြီး ကန်တော့နေတော့က ကျွန်ုပ်မှာအကျပ်ရိုက်နေတော့၏ ။
ကဲကွယ် ကျေးဇူးရှင် သတ်မှတ်ရှင်ညွှန်း ဒီလိုကန်တော့လိုက်တာနဲ့
ငါ့နှမလေးရာ..ဒုက္ခပါပဲ
ကျေနပ်ပါပြီတော့..ဟုတ်ပြီလား ပစ္စည်းတော့ပြန်ယူထားပါကွယ် ။
တွေးကြည့်တော့ ဒီလောကကြီးလဲ ကျေးဇူးတင်စရာမလိုလှပါဘူး ၊ လူသားတစ်ဦးရဲ့အသက်ကို ကြိုးစားကူညီကယ်ခဲ့တဲ့သဘောလောက်ပါပဲ ။ မဟုတ်ဘူးလားကွယ်...
ဟုတ်ကဲ့
ဒါဆိုလဲ...လူသားတစ်ဦးရဲ့ စိတ်ချမ်းမြေ့မှုရှိစေဖို့ ဦးကဆက်ကူညီပြီး လက်ခံလိုက်ပါရှင်...နော်...ဦး ။

စကားတတ်လှသော
သူမကိုကျွန်ုပ်ပြိုင်မ
ပြောသာတော့။
သူမကျေနပ်သွားစေရန်
လက်ခံယူလိုက်ရတော့
သည်။
ဟင်း
တကယ်တော့လည်း ဖြူဝင်းနုညက်
သောသူမလည်တိုင်လေးနှင့်ပတော ဂုဏ်လှ
သော ကော်ဆွဲကြိုးလေးကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်
ကများ ယူရက်ပါမည်နည်း။
ကျွန်ုပ်ဆွဲကြိုးလေးသည် ဇာတ်ဇာမြန်
မျက်နှာပန်းလှစေမည်မှန်သော်လည်း
မသေးမျှင်နှင့်ဆွဲကြိုးမှာနံ့သာနှင့်အပူ
ဘုန်းကြီးနှင့်ကိုးယာကျွန်ုပ်ယူသမီး။
ဖြစ်နိုင်ရင်နောက်တစ်ကုံးထောင်
ဆွဲပေးချင်သေးတာ..သိလား
မျှင်နဲ့လိုက်တယ်နော် ကိုကိုတုတ်
လက်တလောယူထားလိုက်ရသော်လည်း စာချုပ်သည့်သောအချိန်၌
ပြန်ပေးဖို့ဟုလည်း စိတ်ထဲ ပိုင်းဖြတ်ရင်း ကျောင်းဆီပြန်ထည့်ထားလိုက်ပါ။
၆၀

ဒါနဲ့...ဦးနဲ့ အေးမစိမ်းအောင် တို့တွေ့ခဲ့ပုံလေး ကိုပြောပြပါဦး
ဘိုးကိုးကစမေးရှာသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အေးမစိမ်းအောင်နှင့်တွေ့ဆုံရာလူပါလက်ခံ ခဲ့ပုံကိုအကျဉ်းချုံး ပြောပြလိုက်ရော ။
သူပြောပုံအရ... ဦးနားလည်သလောက်က တော့ဝက်ဝံကလျှောင် ဆီးမကာမှင့်ပြီးထွက် ပြေးသွားလို့...
သမီးကလိုက်ဖမ်းရင်း နှစ်ယောက် ပျောက်သွားတဲ့သဘောပေါ့ကွယ်..
အင်းပေါ့လေ...သူကတော့ ဒီလိုပဲပြောမှာပေါ့...
ဟင်... ဒီလိုပဲပြောမှာ ပေါ့ဆိုတော့ ဒါဒီလို မဟုတ်ဘူးလား
မဟုတ်ဘူး ဦးရဲ့..

တကယ်တော့သူဟာလူယုတ်မာပဲဦးဂုံ ။
ဟယ်
ဒီမှုခင်းနောက်က
လူယုတ်မာ...ဒါ...ဒါဆို
ငါတော့ကြောက်
သွားပြီလဲ
ဪ...မှတ်တယ်.
ဦးကာဒီအကြောင်းတွေမှ
မသိပေမဲ့ကိုး၊သမီးဒီအ
ကြောင်းတွေတွေးမိတိုင်း
စိတ်ဆင်းရဲပါတယ်..
ဒါကြောင့်လဲ မေ့ပျောက်ထားခဲ့ပါတယ်။
ဦးကိုတော့ယုံလဲယုံကြည်စားလဲ ကိုးမိလို့ပွင့်
ပြောပြပါမယ်..။
အပြစ်ကတော့
ဒီလို....ဦးဂုံ ။

အခန်း ၅ ။ ကံကောင်းတော့အစ

သိင်္ဂီရဲ့ ဖေဖေနာမည်က ဦးဘထူး တဲ့...
သစ်တောဌာနက တောအုပ်ကြီး တစ်ယောက်ပါ
မေမေကတော့ ကျွန်မတို့ ငယ်ငယ်ကပဲ.. ဆုံးပါးသွားခဲ့
တယ်လေ ။ သိင်္ဂီတို့မှာ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ရှိတယ် ။
အစ်မနာမည်က သိင်္ဂီဦး တဲ့၊ ကျွန်မကတော့ သိင်္ဂီဖူးပေါ့

း မစ်ဂ့်· စာပေက ရုရှားပြန်
ဆပ်ကပ်ဆရာကြီးပေါ့၊ နာမည်က
း တိုးဇောင် တဲ့။
ဆပ်ကပ်ပညာတတ်လာပြီး ကတည်းကကိုးကိုးကိုမနေတတ် တော့ဘူး ဟာ...
မေမေကနယ်ပြောင်းပြောင်းဖြီးတော့ အမှုထမ်းရတာဆိုတော့ သိကိုတို့ညီအစ်မ ရဲ့ ပညာရေးနဲ့ နေထိုင်မှုကအခက်အခဲရှိ တယ်လေ။
ငါ့သမီးတွေရဲ့ တစ်ခုခုကို ကျောင်းတစ်ကျောင်းထဲသာ ဖြစ်နေပြီ
ဒီတော့တစ်ချက်ခုတ်နှစ်ချက်ပြတ်ဆိုသလို မေမေက ကျွန်မတို့ညီအစ်မကို ပညာရေးနဲ့နေရေးစားရေးလဲအဆင်ပြေ၊ ဆပ်ကပ်ပညာလဲ တတ်စေဖို့ဆို ပြီး သူ့သူငယ်ချင်း ဦးတိုးဇောင်ဆီမှာ အပ်ထားခဲ့တယ်လေ..။
ရုရှားပြန်ရဲ့ တာပညာရှင်တွေမို့လားမ သိဘူး၊ သမီးတွေတိုးတက် လာတယ်ဗျ..။

အဲဒီတော့ နွေးမစိမ်းအောင်ရယ်၊ ကျွန်မရယ်၊ မမသိင်္ဂီရယ်ပါ ငယ်သူငယ်
ချင်းတွေဖြစ်လာခဲ့ကြတာပေါ့။ ဘဆင့်မောင် ဆိုတဲ့ကောင်လေးတစ်ယော
လဲပါလာတယ်ပေါ့။ မော်လမြိုင်မှာနေကြတာဆိုတော့ စက် ခဲ ကမ်းခြ
ပါ ကျွန်မတို့တစ်သိုက်ဆော့ကစားလျှောက်ကူးရာနေကြပေါ့လေ။
မမက.. နွေးမစိမ်းအောင်နဲ့ ပို့ရင်းနှီး ခင်မင်သလို...
တို့ကြီးလာရင် အပ်ကပ်မှာနော့။ ကြီး ဖြစ်အောင်လုပ်ရမယ် သိလား သိင်္ဂီ။
အေး... နင်အပ်ကပ်ထောင် ကျင် ငါက ကျွမ်းဘားမယ်ကျပ် မယ်..။
ကျွန်မကဘဆင့်မောင်နဲ့ ပို့ပြီး တွဲဖြစ်း တာပေါ့လေ။ ကျွန်မအပေါ်သူ့ စိတ်နဲ့ဓာတ ခဲ့တာရယ် စိတ်ရှည်း ကောင်းတာရယ် ကြောင့်ပိုပြီး ခင်မင်မိခဲ့တာပေါ့။
နင်းထားပါ... နင်းထား
ဘဆင့်မောင် ကွ.. မောင်း
အိုး... ရှိုး

ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်ပေမဲ့ ကျွန်မ ဒေးဗစ်မင်း နေအောင်ကို မခင်မိတာက၊ သူဟာ မနာလိုစိတ် ရှိတယ်။
မေမေ့သားကို နှစ်ခုပေးရမယ်။
ဆို..သားကလဲ
တစ်ယောက်တစ်ခုစီပဲ လေ..
ဟင့်အင်း..ဟင့်အင်း
ကိုယ့်ကျိုးကြည့်လွန်းတဲ့ လောဘသမားဖြစ်တယ်၊ ပြီးတော
ဒီအရုပ်ကောင်ပဲယူ၊ ဟိုဟာက ဒေးဗစ်ဟာ၊ ဒီဟာက မင်းနောင်
ငါတို့ဖို့က...
သူလိုချင်ပြီဆို ဘာကိုမှ မကြည့်ဘဲ လုပ်တတ်ကိုင်တတ်တယ်..။
ငှက်ပေါက်လေးတွေ ပြန်ထားလိုက်ပါမယ်၊ သူ့အမေကြီး သနားပါတယ်
မထားပါဘူး..ငါလိုချင်လို့ ယူလာတာ..။
ဒါတွေကြောင့် သူ့ကို ကျွန်မ မခင်ခဲ့တာဖြစ်လိမ့်မယ်..။ ကလေးဘဝတုန်းကတော့ ဒီလောက်ထိတော့ မတွေးမိဘူးပေါ့..ဆိုးရယ်။
ဒါပေါ့လေ ဒါပေါ့
၆၆

ဥ..ကြီးပြင်းလာတော့မှ သူ့ရဲ့လှပရုပ်တွေ ပေါ်ကြည့်ပြီး သူ့ရဲ့စရိုက် ကိုသိခွင့်ရခဲ့တယ်။
အဲဒီလိုနဲ့..တစ်နေ့တော့ဖေဖေပါ၊သူ့တာဝန် ကျရာမြို့ကနေကျွန်မတို့ဆီခဏလာပြန်လာခဲ့တာ၊
ဝေး..ဖေကြီးပြန်လာပြီဟေ့
အဲဒီမှာ..ဖေဖေနဲ့အတူ ဝက်ဝံလေးတစ် ကောင်ပါလာခဲ့တယ်
မုဆိုးတွေသူ့အမေကိုသတ်လိုက်တော့ ဒီကောင်လေးကျန်နေခဲ့တာလေ၊ဖေဖေ သနားလို့ယူပြီးတို့မွေးဖို့ခေါ်လာခဲ့တာ..။
ချစ်စရာလေးနော်..ဖေဖေ
ဝက်ဝံလေးကအမည်းရောင် သူ့ကိုကံကောင်းလို့နာမည်ပေးလိုက် ကြတယ်။ ရေစက်လို့ဆိုရမယ်။ ကံကောင်းကိုကျွန်မချစ်ခင်မိတယ် ဒါကြောင့်လဲ၊အစာကျွေးလဲကျွန်မ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးလဲကျွန်မပေါ့။ ကံကောင်းနဲ့ပတ်သက်လာရင်အစစ အရာရာကျွန်မပဲပေါ့လေ။
ကံကောင်းရေ မုန့်စားမယ် လာ..လာ
ဂါး..ဂါး

မေတ္တာကြောင့်ပြန်ပြီထင်ပါရဲ့ ။
ကံကောင်းပါကလားသူ့မှာအကိုင်မခံ ဘူး
ဝက်ဝံစုတ်..ငါ့ကိုကုတ်တယ်။
ဂါး
ကျွန်မဒေါ်မှုလာတယ်၊ ကျွန်မကျွေး စားတယ်၊ ကျွန်မချိုးမှုလုပ်ပါတယ်၊ ကျွန် ကုန်ပြောရရင်ကျွန်မနှာသိပ်မှုပါ
တွဲနေတာသိန်းတန်သီချင်းနဲ့ ဆိုသိပ်ပြီနော်..
အားလုံးကစောင်နဲ့ပြဿနာရှိတယ်၊ ကံကောင်းက ကျွန်မကိုသူ့သခင်မအဖြစ်သတ်မှတ်နေတာလိုက် တာကိုး ။
ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်နေ သေလုမ ရိုက်မယ်နော်.
ကံကောင်းကစောင့် သိန်းရှူး စကား ပဲ နားထောင်တယ်။
အင်း..ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်မတို့ရဲ့ ရွက်ကြက်လာခဲ့ကြတယ်ဆိုပါ တော့..ဦးဂျယ်..။
၆၁

အကြွက်သမား၊ ဒေးမစ်မင်းအောင်က ကံကောင်းနဲ့ ကျွန်မကိုသူ့ဆပ်ကပ်အဖွဲ့ထဲမှာသုံးဖို့ခေါ်ခဲ့ပြီး သွားလေ...။
လူကြိုက်မှာ အမှန်ပဲ..ဟင်း..ဟင်း
အဲဒီအတောအတွင်း ဒေးမစ်မင်းအောင်ရဲ့အ ဦးတိုးအောင်ကဆုံးသွား ခဲ့တယ်...။
အဲဒီလောက် ဦးတိုးအောင် ကျန်ခဲ့တဲ့ ဆပ်ကပ်အဖွဲ့ကြီးကို ဒေးမစ်မင်းအောင်က ဆက်ဦးစီး ခဲ့တယ်။
အဲဒီအချိန်မတိုင်ကပဲ သူနဲ့ ကျွန်မအစ်မ သိင်္ဂီဦးတို့ဟာ ချစ်ခွန်းနေခဲ့ကြပြီလေ။
"ဒေးမစ်မင်းအောင်" ဆပ်ကပ်အဖွဲ့ကြီး
အေးအင်...သိင်္ဂီတို့လက်ထပ်ထားကြ ရင်ကောင်းမယ်ကွာ။
အို..သိင်္ဂီကလည်းကွာ လောကကြီးက ဒီအတိုင်းပဲနေလို့ ဖြစ်နေသားနဲ့ပဲ.
၆၉

မဟုတ်ဘူး မောင်ရဲ့
ဟို... ဟိုလေ........
မမက ဒေးဗစ်မင်းခေါင်ကို စာချုပ်ကြီး ခဲ့ပေမဲ့၊ ဒေးဗစ်က မမကို သိပ်မချစ်ပါဘူး တနေ့နိုးခဲ့လို့ သာယာပါးဖြီ ခွန်းခဲ့တဲ့ သဘောမှားလား ။
သိပ်ချစ်မှုရှိပေမဲ့.. ဖေဖေမျက်နှာရှိနေလို့ မမကို လက်ထပ်ဖို့ ခဲ့တယ် ။
ကျွတ်တော်ကျော်မြင်ပြီး လှပကျည်ကိုင် ဂုဏ်ရှိတဲ့ ဒေးဗစ်မင်းခေါင် ကြောင့် သပ်ကာပေါ်ဖော်ကြီးကာ ဒေါင်မြင့်မှုရှာတယ် မမသိက္ခာ ဦးလည်းသားဖေလေးတာ စဖေယာက်ခမ္မးမျှ ခဲ့တယ် ကိုတကလို့ နာမည်ပေးခဲ့ကြတယ် ။

စောင်မြင့်မှုလေးကလည်း ငွေလေးရွှင်လာတော့နဲ့.
ဟေ!
မောင်.. ဓာရက်သောက်တာ သိပ်ကျွန်နေပြီကွာ ။
နှုတ်နှုတ်ပါးပါး ပါမိန်းမရ.. ဟော့!
မောင့်ကို.. နှုတ်နှုတ်ပါးပါး ကလဲ (၂၄) နာရီလုံးလုံး ပါလား ။
ဟာ.. စကားရှည် လိုက်တာကွာ ။
ရှည်တာမဟုတ် ဘူးလေ မောင်ရဲ့ သိက်ိတို့မှာ ကာရင်ဆွေး လေးကြလာပြီလေ
သူတို့လေးတွေ စာတွက်ပုံပြီးကြိုးစားရ ဦးမယ်.. မဟုတ်လား ။
ဟာ

ငါသိတယ်
ငါ့ကိုသကာမကျပ်
နဲ့ဒေါ်မစိမ်းမြောက်
စကားလုံးသိတယ်
ဒေါ်...
ပါတ်ပျိုက်စမ်း
ဗျ...ဒီမှာ...
အဲကြောင့် လင်မယား
သားအမိ မကျပြန်ရင်
များဖြစ်နေပါပြီ ။
အဲဒါပါဗေ
အဲပါ!

ကျွန်မလည်း စိတ်မချမ်းသာလို့ အဲဒီဆပ်ကပ်ထဲက ထွက်သွားဖို့ အမြဲ စိတ်ကူးမိ
တယ်.. ဒါပေမဲ့... ကျွန်မနဲ့ ကံကောင်းတို့ရဲ့ ဖျော်ဖြေကွက်တွေကို နှစ်သက်
အားပေးကြတဲ့ ပရိသတ်ကိုလည်း အားနာ...
ပြီးတော့ ကျွန်မ မရှိရင်.. မမတစ်ယောက် ကျန်ခဲ့ပြီး တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဖက် မရှိ
စိတ်ပူအင်းကျ ဖြစ်လည်း စိုးတာနဲ့...
ကျွန်မလည်း အဲဒီဆပ်ကပ်ထဲ မှာမြဲနေတာပဲ ဆိုပါတော့ အခုမောင်ရဲ့ သံယောဇဉ်ပါ ပါလာတော့ပေါ့!...
သိကြီးဝါမှ စိတ်မပျက်နဲ့ ကျွ ကိုမောင် တစ်ယောက်လုံး ရှိပါတယ်...

မဟုတ်ဘူး
မဟုတ်ဘူး
ဒါစကိုသိတာ
ပေါ့...
ဖော့.

ဟဲ...ဟဲ..
ဟဲ...ဟဲ
သိပါတယ်ကွဲ ဒါကြောင့်လဲ ကိုယ့် သိမ်မလေးလို့ သဘောထား ပြီး ချစ်...ချစ်နေရတာ ပေါ့..ဟဲ...ဟဲ..
ဟုတ်တာပေါ
ကျွန်မ စာပေပါ သူမရိုးမသားဖြစ် လာလို့တာကို မမ သိသွားရင် စိတ်ဆင်းရဲ မှာစိုးလို့ ကျွန်မက ငြိမ်းနေနိုင်ရတာ ပေါ့လေ...

ကံဆိုးလှတဲ့မမဘော..ဒုတိယသမီးလေး
မွေးမှာ..မီးတွင်းထဲမှာပဲဆုံးပါးသွားခဲ့
ရှာတယ်...
ဖြစ်ရလေပကွယ်
ဖွူး" ပဲစိုးစားကြောင်လေ.

အဲဒီအတောအတွင်းမှာပဲ ကျွန်မဟာ ကိုဘသင့်နောင်ရဲ့အချစ်ကိုလက်ခံခဲ့တယ်..
ချစ်တယ်..မှူးရယ်
ပြောရဦးမှာ..မှူးကိုတင်မကပါဘူး မှူး ရဲ့ တူ ,တူမလေးတွေကိုလည်း ကိုနောင်က ကိုယ့်သွေးသားလို ချစ်တယ်..
တ ကယ်
ဒီကောင်, ကလေးတစ်ယောက် စရိုက်မသိသေးဘူးထင်တယ်
ကိုနောင်ရယ်
ခင်း..ခင်း

ကို..ဘယ်တော့လက်ထပ်မလဲ..
အင်း...ဒီပွဲပြီးရင် ကြံ့ဆိုင်းလွှကဘုရားပွဲကို ပြောင်း
ဒီပွဲပြီးရင်လက်ထပ်ကြမယ်လေ မကောင်းဘူးလား...
အင်း...ကောင်းတယ်

အစ်ကိုမင်းနောင်
ပြောတာမှတ်ပါတယ်
ဒါပေမဲ့..စိတ်ချပါ၊သူတို့လေးတွေအတွက်
ကတော့ကျွန်မတာဝန်ယူပါတယ်..
ဟိ
ကိုဘဆင့်မောင်ကလည်း ဒီကလေး
တွေကိုသံယောဇဉ်ရှိလို့ သူလဲ တာဝန်
ယူစောင့်ရှောက်ပါ့မယ်တဲ့..."
အမယ်
ဒီ...ဒီကောင်က
ဘာဆိုင်လို့
စောင့်ရှောက်
ရမှာလဲ
သူက ဖူးချစ်သူလေ.. ဖူးတို့လက်
ထပ်ကြတော့မှာ..
ဟမ်

အေး...ဘာဘဲပြောပြော ကိုယ့်ပေါ်မကိုး သားတော့တဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့...ဒီကိုကြာကြာ နေဖို့မသင့်ခဲ့ဘူးကွယ်....
မဖြစ်နိုင်ခဲ့လို့ပေါ့...ဦးရယ် အဲဒီလိုမဖြစ်နိုင်ခဲ့တဲ့အကြောင်းတရားကလဲ သမီးနဲ့ကိုမောင်တို့ရဲ့ အနာဂတ်အိပ်မက်တွေ ကိုဖျက်ဆီးခဲ့လိုက်တာပါပဲ..။

အလို.... ဘယ်လိုအကြောင်း တွေကြောင့်ဘာ တွေများဖြစ်ခဲ့ရသေး လို့လဲ...သိကို....။
ဒီလိုပါ...ဦး အဲဒီကိစ္စတွေဖြစ် ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ
နေ့စဉ်မင်းနေအောင်ဟာ သမီးကိုလဲ ကြိုးကြိုးသားသား ပဲဆက်ဆံတယ် ။ အလုပ်လဲကြိုးကြိုးစားစားကိုလုပ်တယ်
မှူး ဒီနေ့ နှင်းနဲ့ကံကောင်းတို့ ပြောကျက်သင်နေရာ..ဂရုစိုက်ဦး
စိတ်ချပါအကို မင်းနေအောင်
အလုပ်လဲမှန်နေသကောလာလို့..ကျွန်မဖြင့် တူ့တူ့မလေးတွေအတွက်စိုးသာမိတယ် ကိုယ်ဂုဏ်ပဲ့ခဲ့တဲ့ကိုလည်း ဖြစ်၊ ငယ်ကအားနေဓာ လဲဖြစ် တဲ့အတွက် သိကြားကိုပြန်ယုံ ကြည်မိခဲ့တယ်လေ...။
ကိုနေအောင် ကိုလည်းအရေးပေး လာတယ်...
မှူး ဟာငါ့ညီမဆို တော့မင်းဟာငါ့ညီပေါ့ကွ
၈၂

ကိုအောင်ကိုလည်းစာတိုးပေးပြီး နောက်ထပ်တစ်နှစ် စာချုပ်ချုပ်လိုက်တယ်...
မင်းတို့ကဇာတ်ပိုထောင်ပြဖြစ်တော့မှာဆိုတော့ ငွေကြေးပိုလျှံမှုလို့ လာပြီမဟုတ်လား..
ဟုတ်ပါတယ်အကိုကြီး
အစကတော့သူ့ရဲ့စေတနာ သိတတ်မှုတွေအတွက်ကျွန်ုပ်တို့သူ့ကိုသိပ်ကျေးဇူးတင်ခဲ့တာပေါ့ ဦးရယ်...
ဟုတ်တာပ
တကယ်တော့ အဲဒါတွေဟာသူ့အကြံအစည် အောင်မြင်ဖို့ ဆင်ခဲ့တဲ့အကွက်တွေမှန်း နောက်ကျမှ ကျွန်မသိခဲ့ရတော့တယ်....
ကျွန်မတို့ကလဲ သူ့ကိုကိုးကိုးကားကားယုံကြည်မိတော့ ဒီတစ်နှစ်ငွေစုပြီး မှတင့်တောင့်တင့်တယ် လက်ထပ်ကြဖို့ ပြောတဲ့သူ့စကားကို လက်ခံမိပြီး ပထမ လက်ထပ်မဲ့အိမ်အခန်းကိုရှာခဲ့မိကြတယ်လေ...။

အဲ... ဒါဒီမှာ ပြောစရာတစ်ခု ကျန်ခဲ့တယ်...
ကိုဘဆင့်ဝေမင်မှာ ဘဆင့်ဝေသက်ဆိုတဲ့ညီ တစ်ယောက်ရှိတယ်...
သူက
သူကဆပ်ကပ်အဖွဲ့အတွက်ရွက်ထည် ရုံထိုးရတယ်ဆပ်ကပ်ပစ္စည်းတွေဖြိုးဖြီး ဖြိုးသိမ်းရတဲ့သူကပေါ့ ။ လက်ရှင်းတာပဲ ကကိုသခွန်းတဲ့....
ကိုဘဆင့်ဝေသက်ရဲ့ အားနည်းချက်ကတော့ အရက်စွဲနေတာပဲ ။
သခွန်းရေအပေါ်ကြိုးတွေ သေချာစစ်နော်...
စိတ်ချစေကွာ
ချစ်တယ်ကွယ်..ချစ်တယ်ကွယ် သူ့ကို
တစ်နေကုန် တစ်ခွပ်ခွပ်သောက်နေ ရမှနေနိုင်ကောင်းတဲ့သူပေါ့
၈၄

ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်မတို့သပိတ်ကပ်အဖွဲ့ဟာ မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်းက မြို့ကြီးတစ်မြို့က ဘုရားပွဲကို သပိတ်ကပ်ပွဲပြဖို့ ရောက်လာခဲ့ကြတယ်။
ထိုးစံတကိုင်း ကိုဘသင့်ရယ် ကသပိတ်ကပ်ဂို ခန်းဝင်ပစ္စည်း တွေဆင်ပြီး နေကြပြီပေါ့။
ဒေးမစိ မင်းအောင် သပိတ်
ဦးဘုန်းရေ.. ကောင်းကင်ဘားကိုဖွ ဆင်ရတော့လေ ။
ဆရာဒေးမစိက ကောင်းကင် ဘားတန်းတွေ သူလာမှဆင်ဖို့ မှာထားတယ် ဆရာရေ.. ။
ဟုတ်ကလား

ကောင်းကင်ကြီးတွေက ပြောင်းပြန် ချိုးသွားခဲ့တဲ့ မလှိုင်ဆိုလားပဲ..။
ဟုတ်လား..ကောင်းတာပေါ့
သာဒွန်းရေ..ငါ့ဇာတ်ကွက်ကျနေလို့ ဈေးပိုင်ပြေးလိုက်ခိုးမယ်၊ မင်းကြည့် သာလုပ်ထားလိုက်ပေါ့။
စိတ်ချ...စိတ်ချ
ဖိုးဒီနေ့ က......
ကျွန်မ စိတ်ထဲ ဘာဖြစ်တယ်မသိဘူး သူတို့လုပ်တာကို တွေ့ကြည့်ပြီး ရင်လေးနေသလိုပဲလေ..
ဟူး ဓာ
ဂွင်..ဒါက မင်းအောင်
၈၆

ကိုတာ လေးကိုယ်တွေတကားပွနေလို့ အဲဒါ ဖူး သွားကြည့်ပြီးဆေးသွားတိုက်ပေး ပါဦးကွာ ။
အစ်ကိုက ဒီမှာကောင်းကောင်း ကြိုးတွေအသစ်လဲရဦးမှာမို့ပါ ,
ရတာပေါ့အစ်ကို..ရတာပေ့
လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပါ ။
ကိုတာလေးက တကယ်ဖျားနေတာမို့ ကျွန်မလဲ ပြုစုဆေးတိုက် လုပ်ရတာပေါ့
မနေ့ကပဲ..နေကောင်း သွားပါ ။
သာဒွန်းရေ...ခိုင်ခိုင်ဆွဲနော် ကြိုးသစ်တွေဆိုတော့ဓာသားကျအောင် တင်းတင်းသာဆွဲထားနော်
၈၇

ဒေးဗစ်မင်းနောင်နဲ့သာခွန်း
တို့ရဲ့စာသံတွေကိုနား
ထောင်ရင်း သူတို့တကယ်
ကြိုးသစ်တွေဆင်နေမှန်း
သိရလို့ကျွန်မစိတ်အေး
သွားမိတယ်...
စိတ်လေးတကတဲ ငါထင်လို့ဖြစ်မှာပါလေ။
ဒါနဲ့.. ဒီညပွဲမှာ..။
ကျွန်မကလေးဆေးတိုက်ပြီးထွက်
လာတော့ ဒေးဗစ်မင်းနောင်ကိုယ်
တိုင်ကောင်းကင်ဘားကိုဆော့ပြီး
စမ်းသပ်နေတာတွေ့ရတယ်...
ကြိုးတွေကတော့စိတ်ချသွားရပါပြီသာခွန်းရ
ဆင်လိမ္မာလေးကစည်ပိုင်းလှိမ့်ပြတာကို
ပထမပြတယ်..
ဟိုး.. ဟေး... ဟေး....

ပြီးတော့လူပျံပဒေသာ...
ပြီးတော့ ဓါးပစ်ပြ
မှူးမနေနှပါစေစို့
ဘုရား..ဘုရား
နောက်...မီးကွင်းခုန်တဲ့ခွေးလေးတွေအလှည့်....
ငါ့ခွေးတွေ
ဘယ်ချက်မီးလောင်ကျွန်မှ
ကြမ်းသိဘူး....ဗိုး ။

ပြီးတော့.....ကျွန်မနဲ့ ဝက်ဝံလေးက ကောင်းကောင်း ဖျော်ဖြေမယ်ကွယ်..
နောက်...ခြင်္သေ့ကြီး မိုးပိုးနဲ့ ကျားမကြီး မိမာတို့ရဲ့ ပွဲ ကွယ်...
ဟယ်
အဲဒီမှာ...ခါတိုင်းလို ဆိုရင်တော့
ဘားပြကွက်ပဲ..
၉၀

ဒါပေမဲ့..... ဖာဒီသူမှာ ဒေးဗစ်မင်းဇောင် ကာအာဇီနာစဉ် မပြောင်းပြီး ...
အခြားပြကွက်တွေကိုစာရင်းပြတယ်...
ဒါ.မန်ခုန်တာမ်း ကစားတာကအဆော် တော်ဒေ ဂုတယ်
ဘယ်ကိုဖြစ်တာလဲ
ကိုကာလင်ဇောင် ရဲ့.ပါစ်ကိုယ်တော် ကောင်းကင်ဘားပြ ကွက်နဲ့စာဖွဲ့.လိုက် ပြကွက်ကိုနောက်ဆုံး မှမြင်ရမှာဒေးဗစ် မင်းစောင်ကပြော တယ်
၉၁

သူ့အပြောကတော့.. ပရိသတ် ဆန္ဒပြည့်အောင် အစီအစဉ် ပြောင်းလိုက်တာတဲ့။ အဖွဲ့သား တွေကတော့ဘာပြောမှာလဲ..
ကျွန်မအဖို့မှာလည်း ကြိုးသားမှန် ပြထားတဲ့ဒေ့မစမ်းအောင်ကိုဖ လိုက်အလျှောက်ယုံကြည်ထားမိတယ်
ကိုကာဆင့်အောင် တစ်ကိုယ်တော် ပြကွက်ကြီးမှ
အဖွဲ့လိုက် ဒီကောင်းကင်ဘား ကစားဖို့ကျန်သေး တယ်ဆိုတော့လည်း သူပြောင်းလိုက်တဲ့ အစီအစဉ်ကိုသဘော မကျမိဘူးပေါ့ရှင်
ဒါပေါ့လေ.. ဒါပေါ့!

ဟဲ့ဒီနေ့က ဘာတွေဆက်ဖြစ် ကြတာကလဲ...
ကားကျွန်ုပ်ခေါ်တဲ့အရေးကို မကြေနိုင်သေး
မျက်လုံးများ ပြူးတတေ့ပေးသို့ စိုက်ကြည့်ရင်း
အတိတ်မှ မြင်ကွင်းများကို အာရုံပြုနေဟန်ရှိနေ
ဖြင့်ကျွန်ုပ်လည်း စာသာပင်ဝတ်မှ ထိတ်နေလိုက်ရင်း
သူမကို စကားဝတ်နေလိုက်ပြီး...
ကြည့်နေရင်းပင် သူမမျက်ရည်များ တွေတွေစီးကျလာပြီး တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်ငိုနေသည်ကို ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်မသက်သာစွာ တွေ့လိုက်ရတော့၏ ။
အတန်ကြာငိုရှိုက်နေပြီးမှ
ဟဲ... ဟဲ ဒီသူက မြင်ကွင်းက...
ကျွန်မအတွက် တစ်သက်လုံး မေ့ပျောက် နိုင်တော့မှာမဟုတ်တော့ပါဘူးရှင်။

ဆိုင်းနောက်တွင်မူ....... သိင်္ဂီမှူး ပြောပြနေသကဲ့သို့ အသင့်ဖေမောင်
ဖော်ဖော်မြို့စ်ဖာပျက်ကား ကျွန်ုပ်ပါ ဓိတ်ကာဆုံ့ဝယ် ရုပ်ရှင်ကော်
လမ်းတစ်ခုနှယ် တစ်ကွက်ချင်း မြင်ယောင်မိနေတော့၏။
ရှူး... ရှောင်း...
ဘားဖိုရှာကူ...
ဝီး
ရှောင်း
ရှောင်း

ကောင်းကင်ဘားတန်းကစားတယ်ဆို တာဘားတန်းနှစ်တန်းကိုလေထဲမှာခုန်ကူး ပြီးကစားရတာမျိုးလဲပါတယ်..နှီးသိလား မသိဘူး ။
ရှင်း ... ရှင်း နိုင်ငံခြားကားတွေထဲကဆပ်ကပ်တွေမှာမြင်ဘူးတယ်..
ကိုမောင် ရယ်ဒီ နော်
O.K.

ဟိုင်း
ခလေးထဲမှာကျွမ်း
ပစ်ပြီးသာနှုန်းလျှံ
ခပ်းကျိုက်တဲ့ကားတန်း
ကိုလျှပ်ပပမေး
မျိုကြိုက်ပြီး....
ကားဝိရှာကွ..

မြကျက်တစ်မျိုး မဖို့ဘားတန်းကို ဒါကြိမ်ဖြင်းဖြင်းနဲ့ ညှိနေတုန်းမှာပဲ...
ဟာ... ကြိုး... ကြိုးပြတ်သွားပြီဟေ့..
အမယ်လေး ဘားပိဿာပြုတ်ကျပြီ။
ဘုန်း....

ဒါမြွေကြီး ကာနေနဲ့ ပိုက်ပေါ်မကျဘဲ
မြေပြင်ပေါ်ကျသွားခဲ့တာကိုတော့ဗျာ
ဟင်း...ဟင်း
ပိုက်ပေါ်
မကျဘူးနော်
ခါမယ်လေး...
ဒွေးဒွေ့..ဒွေးဒွေ့
ဘားဗိုလ်ချုပ်ပေါ်မြို
ဘားဗိုလ်ချုပ်ပေါ်မြို...
ဒါ...ဒါက
ဘယ်ကိုပြုတ်
သွားရတာလဲ
ကြိုးစားပြီးတော့လဲထားနေး
တယ်မဟုတ်လား
ဟုတ်ပါတယ်...ဟင်း...ဟင်း
ဒါပေမဲ့...ခါးကြိုးသစ်
တော့ကာ...ဟင်း...

ဓါးနဲ့တဲတဲလေးကျန်တဲ့အထဲ ဟိုတိုင်ကို ဖြတ်ထားတာကို နောက်ပိုင်းမှာတွေ့ကြ ရတယ်လေ ။
ဟာ
ဒါ...ဒါဆို ဒေးဗစ်မင်းနောင် လက်ချက်ပေါ့...
သေချာတာပေါ့ နို့ရ
ဒါကို သိဂိုတို့က သက်ဆိုင်ရာကို မတိုင်ဘူးလား
ပထမတော့ တိုင်ဖို့ ပါပဲ ဒါပေမယ့် သက်သေခံရမှုဖြစ် မှာပဲဟုတ်လား..
ခင်ဗျား... အား.. သာဒွန်းလေ.. သာဒွန်း ဒီကိစ္စ သူသိနိုင်တာပေါ့ သူ့ကိုမေးမနေစဖူးလား...

သိင်္ဂီ တို့ညီလေးသတိ ရပါတယ်..ဒါကြောင့် သူ့ကိုခေါ်စမ်းမယ် ပြင်တော့
သာဒွန်း ပမာမရှိတော့ဘူး... ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်နေတာကိုအခွင့်ကောင်းယူပြီးသူဟာ ရှောင်တိမ်းသွားခဲ့ပြီလေ ....
ခု..သူဘယ်မှာလဲ.. ဘယ်ရောက်နေလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှစုံစမ်းလို့မရ သေးဘူး ။
ဂုဏ်တော်ကလည်း သေမှုရေးခင်းမြှင့်ပြီးသ နောက်ကိုလိုက်နေကြတာပဲခုထိတော့ သတင်းမရသေးဘူးဆိုပါတော့
ဩ..တကယ်ကို မတရားရှုပ် ခံခဲ့ရတာပဲ သိင်္ဂီ

ဘာမှစိတ်မပူနေ ပါနဲ့တော့သိင်္ဂီ ဦး သိင်္ဂီကိုအစွမ်း ကုန်ကူညီပါ့ မယ်..
ဒီလိုလူယုတ်မာလက်ထဲကိုလည်း သိင်္ဂီကိုဘယ်နည်းနဲ့မှပြန်မအပ်နိုင်ဘူး
ဒါ..ဒါပေမဲ့..ဦးကသူ့ဆီကငွေ ကြေးကိုလက်ခံပြီးသိင်္ဂီတို့ကို ရှာဖို့လိုက်ခဲ့တာမဟုတ်လား..
MAHA
ဒီမှာ..သိင်္ဂီ ဦးကငွေမျက်နှာတစ် ခုတည်းနဲ့သိင်္ဂီနောက် ကိုလိုက်ခဲ့တာမဟုတ် ပါဘူး၊ ငွေတစ်မျက် နှာအတွက်တော့တမှန် တကားကိုမျက်နှာမ လွှဲနိုင်ပါဘူး။

သူ့စာလျှပ်ဏာစာပေတွန်း
ကဝက်ဝံနဲ့ သိုက်ဂိ ပျောက်
သွားတာကို ဂိုး ဂိုး သား သား
ပျောက်သွားတယ်ပဲ
ထင်ခဲ့မိတယ်...
ဒီတောက စန္ဒကာယ်ကြီး လျှိုတဲ့ တောနက်
ထဲမှာ မိန်းကလေးတစ်ဦး ဒုက္ခရောက်
နေတာ ဆိုပြီး ဦးက ဒီစာလျှပ်ကို လက်ခံခဲ့တာပါ
တကယ်
တကယ်လား
ဟင်...ဦး
တကယ်ပါ သိုက်ဂိ...သူ့ငွေတွေလဲပြန်ပေး
လိုက်တော့မှာပါ ။
မသေးမျှင်ကိုမကြောက်
ဘူ့ပေါ့လေ...
နောက်ပြီး ဒီစာမူမှာ
တကားခံမနေ နေ စောင့်
ဦးကကူညီပါ့မယ်...
ဝမ်း...ဝမ်းသာ
လိုက်တာဦးရယ်...

သမီးတော့လေ..ခုလိုဒုက္ခသည်တစ်ယောက် နေထိုင်မှာဦးနဲ့တွေ့ရတာသိပ်အားရှိတာ ပဲဦးရယ်...
သိင်္ဂီရဲ့အဖေကိုလဲ ကယ်ခဲ့တယ်၊ ခုလဲအဖေ အသိပေးဦးမယ်ဆိုတော့ သိင်္ဂီလေ...သိင်္ဂီ..ရင်ထဲမ ဘယ်လိုခံစားမိမှန်းကိုမ တော့ပါဘူး
သိင်္ဂီမှုံးကား မြောမြောဆိုဆိုဖြင့် ကျွန်ုပ်ရင်ခွင်တွင်း ခေါင်းတိုးဝင် ကာငိုနေလေပြီ တည်း ။
လူဟူသည်အကြောင်းတရားသည်းဒုက္ခရောက် နေချိန်တွင်ကူညီမည့်လူပေါ်လာပါက ထို လူကိုဝမ်းသာအားရအားကိုးအားထားပြုမိ ကြောင်း သိင်္ဂီမှုံးလိုနုနုငယ်ငယ်မိန်းကလေး ဆိုလျှင်ကား မြောမြောမှယ်ကာမရှိတော့ ။
မငိုပါနဲ့သိင်္ဂီရယ်..ဦး အစွမ်းကုန်ကူညီပါ့မယ်..
ဟင့်..ဟင့်
သမီးအဖို့..အားကိုးရာမှာ ဦးပဲရှိပါတော့တယ်ရှင်
ဒိုက်ကလေးသိဂ်ဇတော့ မနာလိုဖြစ်တော့မှာပဲနော်..

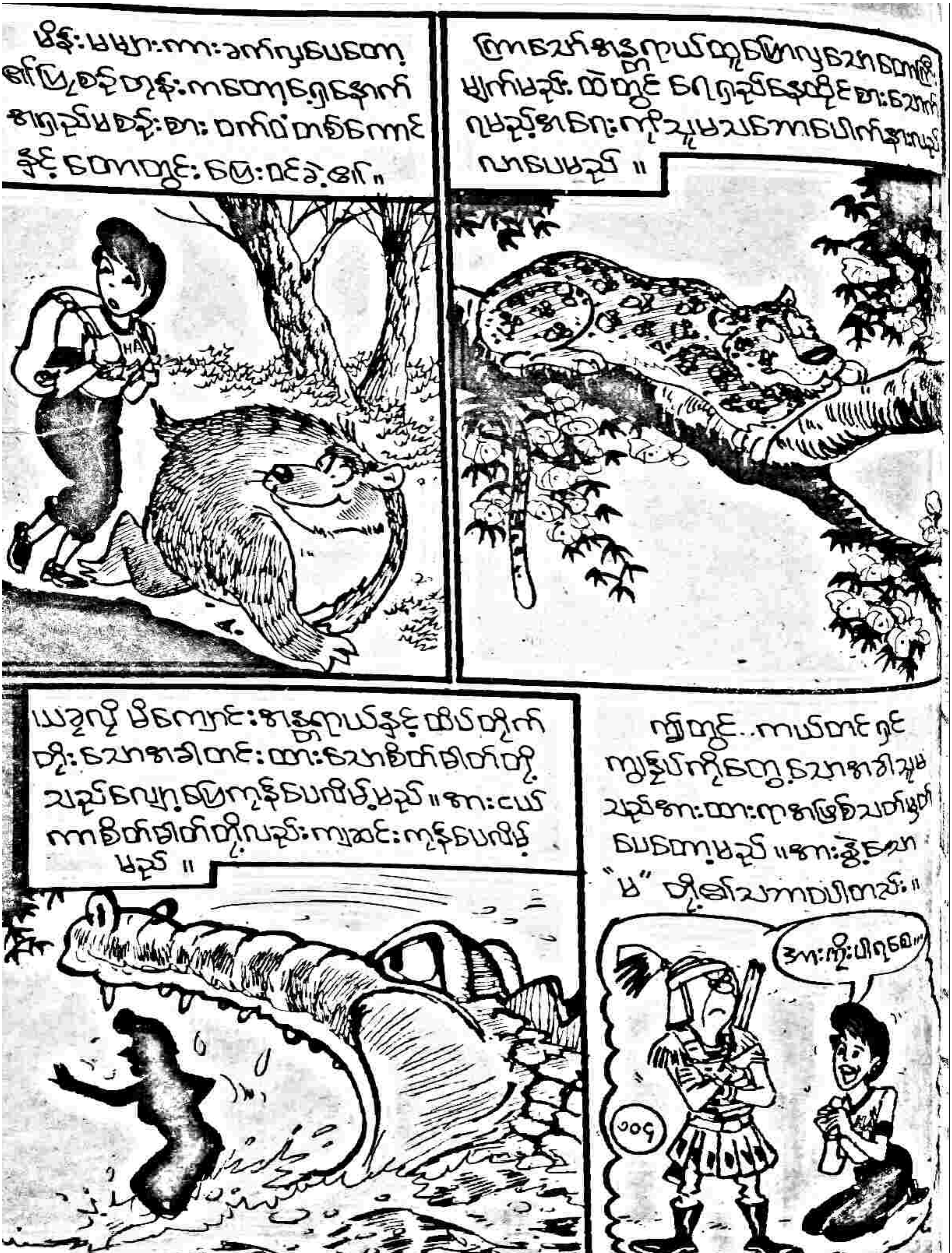
မိန်းမမျှားကားခက်လှပေတော့
ဧကပြဲ့စဉ်တုန်းကတော့ရှေ့နောက်
စာရှည်မစဉ်းစား ဝက်ဝံတစ်ကောင်
နှင့် တောတွင်း တွေ့ဆင်ခဲ့ပေါ့။
ကြာသော်စာရွှတ်ကွယ်လူ့ဘောကျသောတော
မျက်မည်း ထဲတွင် ရေဂျည်နေထိုင်စားသောက်
လမည့်ကြောဂုးကိုသူမသဘောပေါက်နားလည်
လာပေမည် ။
ယခုလို မိကျောင်းစာရွှတ်ကွယ်နှင့် ထိပ်တိုက်
တိုးသောအခါတင်းထားသောစိတ်ဓါတ်တို့
သည်လျော့ပြေကုန်ပေလိမ့်မည် ။ အားငယ်
ကာစိတ်ဓါတ်တို့လည်းကျဆင်းကုန်ပေလိမ့်
မည် ။
ကျွတ်တွင်..ကာယတောင့်ရှင်
ကျွန်ုပ်ကိုတွေ့သောအခါသူမ
သည်အားထားကုန်အဖြစ်သတ်မှတ်
ပေတော့မည် ။ အားနွဲ့သော
"မ" တို့ဖြစ်သကာလပါတည်း ။
အားကိုးပါရစေ...
၁၀၄

စွန့်စားကြည့်ပါလေ့။ ဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်လိုက်
လေပြီသောအခါတွင် ဓါတ်သဘာဝ ဆွဲငင်အားကြီး
သောမြို့မှ သတ္တုပါနှစ်ဦး တဉ်းဆုံတွေ့နေရ၏။
ကြိုက်ထားကွ
ကျွတ်တွင်ပထမဆက်သူက
မြစ်ကျိုး ဒုတိယဆက်သူ
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ဖြစ်
သွေတော့၏။
ဟင်
ပုပ်သစ်ချုံမြွယ်ကောင်းသောဂူပါကုံ
ဆုံသိမ်းမှုသော ဖော်ထွင့် အထိ ဓာ
တို့ကို မှိုင်းဆိုင်းသောမိန်းမပျိုတစ်
ကား ယခု ကျွန်ုပ်ရှင်ခွင်ထဲဝယ်....
အကျွံ
ဟင်း..ဟင်း
အာဂေါင်တို့က ခြောက်လာ၏
မွေးတို့ကမှုန်ကွေးလာ၏ ရှင်ဇုန်သံက
စည်းချက်မှန်သင့်တော့။
ဂလု
ဂလု
ဟင်း..ဟင်း
ဒိန်း
ဒိန်း
သူစိမ်းမြို့ကလေးကွယ်..

အာသနေပါတကား ကုန်ခမ်းနေ
သော ကုလားဟန္တာ မဟုတ်သော ကျွန်ုပ်
အဖို့ စိတ်ကိုင်းကာ တစ်ရှုညို့...
ဟင့် ဟင့်
ဟင့်
ဒီလိုစားဖွင့်စရေးမျိုးကို မှုလက်လွှတ်
ခံလိုက်ရင်တော့ မင်းနွားမဲ တွေ့တော့ပဲ၊ နွားပဲ
ဝပ်တိန်း
စိတ်မဥကာတာစ်ရှုညို့ရှုန်ထွဲနေသေပြီတကား
မင်းပာ ကိုယ်ကျင့်တကားကို
စောင့်ရှောက်လာခဲ့တဲ့လူလေ၊ သတိ
ထားမှပေါ့တွေ့ပြီ-ကျ-သတိ.....
သတိ
၁၀၆
နေစကက်နွတ်ခမ်းကို သွားဖြင့် သွေးထွက်
စောင် ဖိကိုက်လိုက်ပြီး နာကျင်မှုနှင့် စာတ
မြန်ပုံးကာ ပြောသော သတိကာ စိတ်ကိုင်းကို
မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်နိုင်ပြီ ။
ဝဝဝ
အား

ဂူခွင်တွင်းမှသိင်္ဂါမှူးကိုအသာ တွန်းထုတ်လိုက်ပြီး မတ်တတ်ထရပ် လိုက်၏ ။
အတိတ်ကအဖြစ်ဆိုးတွေကို မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့ကွယ်...
ပစ္စုပ္ပန်မှာ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာ ကိုပဲ မြန်မြန်သွက်သွက်လုပ်ကြစို့ ။
အခု ဧလာဧလာဆယ် သမီးရဲ့ ဝက်ဝံ ကလေးကံကောင်းကို ဗို့ရှာရမယ်..
မိုးရင်... ဒေးဗစ်မင်းခေါင်ကိုတကား စွဲနိုင်ဖို့... သာဒွန်းကိုရှာရမယ်...
အဲဒါတွေအားလုံး ဦးတာဝန်သာထားလိုက်တော့ ဘာမှစိတ်ထဲမှာမထွေးနဲ့ စိတ်ကိုတည်ငြိမ်ကြသလင် အောင်သာထား....ဟုတ် ပြီလား
၁၀၇

တစ်သက်လုံးကို ကျေးဇူးတင်နေပါတယ် ဦးရယ်..
ခုလဲ..ကိုဘဆင့်နေသက်က သာဒွန်းကိုတွေ့ ကွင်တကားချွဲလို့ဂူမယ်ဆိုပြီးဆပ်ကပ်စာမှဲ့က ထွက်ပြီးလိုက်ရှာနေတယ်လေ..
ဒီတို့ ကိုဘဆင့်နေသက် ကလည်းဒီကိစ္စကို ကိုယ်ပိုင်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား
ကိုယ်ပိုင်တာပေါ့..ဒီကြောင့်သူ့စာစိကို အတွက်ကလဲစားချေမယ်ဆိုပြီး သာဒွန်း ကိုတွေ့အောင်ရှာပြီး...
အမှုကိုအမှန်အတိုင်းဖွင့်ဆို သက်သေခံပြီး စည်းကျွဲမယ်ဆိုပြီး သိန်းကိုကိုပြောသွားသေးတယ် ဦးကို့
ကောင်းတာပေါ့ကွယ်

ကျွန်ုပ်လည်း လူပါရမည့်ကိုစွမ်းကိုစဉ်းစားလိုက်၏။ ပထမ ဝက်ဝံနှင့်မျောက်ကလေးကိုရှာရမည်။ ရှာမည်သာစိတ်ကူးမိသည်။ အပြင်တွင် အမှောင်ထုက လွှမ်းခြုံစပြုနေပေပြီ။
မတတ်နိုင်တော့။ ကျွဲကူလေးထဲတွင် လျှ
ပေသာဖိန်းမပျံလေး တစ်ခိုးနှင့် တစ်ညလုံးနေ
မည့်အရေးတွင် မတော့ ကိုယ်ကိုကိုယ်လု
သိပ်မယုံရ။
ကဲ... သင်္ဂီ ဝက်ဝံကလေးနဲ့ ဦးတာမည့် မျောက်ကလေးကို လိုက်ရှ လိုက်ဦးမယ် ....
သင်္ဂီကဒီမှာပဲနေခဲ့... ဟုတ်လား...
အို... ဒါဆို သင်္ဂီလဲလိုက် မှာပေါ့။
မဟုတ် ဘူးလေ သင်္ဂီရဲ့
အပြင်မှာမှောင်နေပြီ၊ အန္တရာယ် ကြီးတယ် သင်္ဂီရဲ့။

...ဟင့်အင်း
သင်္ဂီ တစ်ယောက်ထဲ
တော့ မနေခဲ့ရဘူး
အရင်ကဘိုးကံ
ကောင်းလို့တော့
တော်သေးတယ်။
ဒီနေ့..ကံကောင်း
ကဘာဖြစ်ပျောက်သွားနေ
သလဲမသိဘူး။ ခုထိကိုပြန်
မလာသေးဘူး
ဦး ရဲ့.....
အင်း..ဒါမျိုးလုပ်။ ဦးလဲခုညကာမနေနဲ့တော့
ဒီမှာပဲအိပ် မနက်ကျမှသင်္ဂီနဲ့အတူလိုက်
ကကြတာပေါ့..မဟုတ်ဘူးလား ...
အဲဒါဆိုဘယ်လို
လုပ်မလဲသင်္ဂီရဲ့
ပြည်ထဲရေးနှင့် ဝမ်းရေးတို့ထက်
လှမ်းရေး(အဲလေ)သင်္ဂီရေးခက်ဖြေဟူ၍ပင်ဆိုရ
မလိုပါတော့ပြီ။ သို့သော်ဦးအဖြစ်အနေတွင်မတော့
သူမအစီအစဉ်သာအကောင်းဆုံးမို့ ။
ကျွန်ုပ်ကဘာများ
ပြောစရာရှိနိုင်ပါ
ဦးမည်နည်း

အခန်း ၇ ။ ဗိုက်ကလေးဖြစ်ထွေ

ဟဲ...ဦး အိပ် ရှုခင်းပြီးပြီ.. ဦးကညာမျက်နှာသစ်ပါ.. သိဂီကကာဝါယမ်ဖေက်မှာ စီပါမယ်..
အဲ..မဟုတ်..မာင်ရှင်း ဦးမစီပါပါဘူး သိဂီပဲစီပါ...
ကောက်ထဲကောင်ထဲရှိတာက ဒီလို ဂူထဲမို သားကောင်တွေ လာနိုင်တယ်ကြားတယ်ဗျ ဦး စောင့်နေမယ်ကွဲ
ဆို...မဟုတ်တာ..သိဂီဆူးခက်တွေ ခုတ်ထားပါတယ်..နောက်ကြာကျရင် ဆီဒီဆူးခက်တွေကို...
ဆွဲပြီးကာကွယ်ကိုက်ဂူသားကောင် တွေဝင်လာလို့မရအောင်ပေါ့ဘူးမီး လဲမှိုထားသားပဲစီပါသားပါပါ ဦးရဲ...။

အင်း...ဟဲ...ဟို သိင်္ဂီအိပ်ပျော်အိပ်ပြီနှင့် ဦးတော့မအိပ်ပြင သေးလို့...
ကျိုင်နေလိုက်ဦးမယ်..ဒီသတော့ရှူးခက် တွေ့ကာစကမလို့ တော့ပါဘူးဦးတာစ်နောက် လုံးရှိနေတာပဲ..
ဟုတ်ကဲ့..ဟုတ်ကဲ့
သိင်္ဂီတော့အိပ်ပျော်ပြီဦးလေ သိင်္ဂီကိုစားမနာနဲ့နော် အိပ်ပျော် တဲ့အချိန်သာဖင်အိပ်...
ဖော:...ဖော:
လင်းတစ်လျှ.. မှိန်တာခ်ါ မီးပုံကြောင့် နောက် ဝယ်တစ်ချောင်း ဝေးလှ၍အိပ်ပြီနေသော သိင်္ဂီ၏ကိုယ်လုံးအာရုံက ကျွန်ုပ် ကိုဖြူ့ဆွယ်နေသယောင်ယောင်။
ကရှူ
ကရှူ

တွေ့ပြီ..တွေ့ပြီ မင်းစိတ်ကိုထိန်း စမ်း..
ငါသာ..ဒီလို လှုပ်လိုက်ရင်...

ကျုပ်လေးစားခဲ့ရတဲ့ ခင်ဗျားကလဲ..ဒီပုတ်ထဲက ဒီပဲကိုးဗျ။
ကျွန်တော်ဖြင့်ယုံတောင် မယုံနိုင်ဘူး ဆရာကူတွတ်ရယ် အံ့တယ်..အံ့တယ်
ကျွန်တော်တို့ကိုတော့ဘာဖြစ် သလေး၊ညာဖြစ်သလေးနဲ့ ခုခင်ဗျား ကျတော့ မိန်းမရှိလျက်နဲ့ ကို ဖောက်ပြန်တာကောင်းသလားဗျ။
ဆရာကူတွတ်ရယ်.. ကျွန်တော့်ကိုကရု မစိုက်ရင်တောင်မှ မမမျှင်မျက်နှာ ကိုတော့ထောက်ဖို့ကောင်းပါတယ်ဗျာ။
မဟုတ်ဘူး...မဟုတ်ဘူး ကျုပ်မှာဒီလိုလူမျိုး မဟုတ်ဘူး။

စိတ်အတွေးတို့၏ဖိစီးမှုကိုမခံနိုင်တော့သည့်အဆုံး ကျွန်ုပ်လည်း ဂူပေါက်ဝသို့ ထွက်လာခဲ့မိတော့၏ ။
ဖိုး..မခံသာ နိုင်တော့ဘူး
ဝန်းကျင်ကား လရောင်ဖြင့် မှုန်
ဖြစ်နေ၏ ။
ထိုစဉ်.... ကျွန်ုပ်၏အကြားသိအာရုံအတွင်း ထူးခြားမှုတစ်ခုဝင်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကျောက်တုံးတစ်တုံးဘေး..ဗျတ် ခနဲ ဝပ် သလိုက်၏ ။
လက်ခွဲတော်သေနတ်ကိုအသင့်ပြင်လိုက်ရင်း ထိုနေရာသို့ ဒူးထောက်ကြည့်
လိုက်သောအခါ မျောက်လိုလို သတ္တဝါတစ်ကောင်သည် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်
ပေါ်သို့ ကမူးရှူးထိုး ပြေးတက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏ ။

မကြာလိုက် ဘိုးအပင်ဝေးအကွက်
သို့နောက်ထပ်အရုပ်မည်းမည်း
ကြီးတစ်ခုအလေးဝင်ရောက်လာ
သည်ကိုတွေ့လိုက်ရပြန်ပါ၏ ။
ကျွန်ုပ်သဘောပေါက်လေပြီ။ တောတွင်း သဘာဝအတိုင်းအင်အားငယ်သူကို အင်အားကြီး သူကသတ်ဖြတ်စားသောက်ရန်ကြိုးပမ်းနေခြင်း ပင် ။
ဒီလိုမတရားမှု ကိုလက်ပိုက်ကြည့် မနေနိုင်ဘူး အကောင်ကြီးကို ချိန်နှင်းမှပဲ..
သစ်ပင်ပေါ်တက်ရန်ကြိုးစားနေသော အရုပ်မဲကြီးကို ပစ်ခတ်ရန် ချိန်ရွယ်လိုက်စဉ်..
ဂူး... ဂရု... ဂါး
ဟာ....ဒါဝက်ဝံတစ်ကောင် ဂူးအသံပဲ.. မဖြစ်ဘူး အပြတ်ရှင်းမှ
ဦး...မပစ်နဲ့..မပစ်နဲ့
မပစ်လို့မဖြစ်ဘူး ဒါဝက်ဝံ အန္တရာယ် ကိုက်နိုင်တယ်..သိရဲ့

မဟုတ်ဘူး
မဟုတ်ဘူး
ဒါကံကောင်း
ကံကောင်းစေသဲ့
နိုးကု...မပစ်နဲ့
မပစ်နဲ့
ကံကောင်းရေ
သားရေ...လာလေ
ဘာလုပ်နေတာလဲ
ဆံပွယ်ကောင်းလေးပစ္စ ။ သိုက်မှူးစောင့်ကြား လိုက်သည်နှင့် တက်ပံကြီး မျာမြန်လည်ထွေးသဲ့ လိုလိုမြှလိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ရှိရာသို့ ကားယား ကားယားနှင့် လျှောက်လာနေတော့၏ ။
ဂါး....ဂရား
ထိုစဉ်...သစ်ပင်ကြီးပေါ်မှ မျှော်လင့်မထား သောအသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရတော့၏ ။
အလှုပ်
ပစ်..ပစ်.. ဒီကောင်ကြီး
ကျွန်တော်တို့ကိုစားမယ်လို့
လိုက်နေတာဟ
ပစ်
ပစ်

ယင်ဂိုး:ဆုပ်ပြိုက်ဂျိကျွဲ ကျွံသွားခဲ့သောဗာပညီ ကျောက်ဆောင်ဆီသို့ကြား လိုက်ရသဖြင့်ကျွန်ုပ်ဝမ်း သာစကားရပ်ဖြစ်သွားတော့၏ ။
သိ...သိကိစ္စ မင်းစကောင်ကြိ ဖြစ်ပါ့မလား...ကြည့်လုပ်ပါ
ဘပညီကြီး
ဟား
စိတ်ချပါ...ဦး ကံ့ကောင်းကဒီကိစ္စ မိတ်ဆွေဆိုရင်တာမှ မလုပ်ပါဘူး
သား...ကံ့ကောင်း ဒါပဲ့မိတ်ဆွေ မှတ်ထားနော်...
ဗက်ဝါကြီးက သူ့သခင်မ ကိုနားလည်သည့်ဖလားက ကိုတစ်ချက်သာကြည့်လို ပြီး သူ့သခင်မကိုသာပွတ် ပွတ်သပ် နှုတ်ဆက်နေ တော့၏ ။..

ထိုစဉ်အခါမှ ကျွန်ုပ်လည်း ဘ
ယုန်ကျော်ကြိုကာ သစ်ပင်ကြီး
နောက်ကွယ်သို့ စာပြေးသွားရင်း
ခေါ်ရတော့၏ ။
မြိုက်ကလေး...နေရ
ဆင်းခဲ့တော့လေ..
ဗျား...ဟိုကောင်ကြီးရှိနေ
ရင်မဆင်းကဲ့ဘူး ။
ဆင်းခဲ့ပါကွ၊ သူ့သေနတ်နဲ့ တွေ့သွားလို့
မျိုးမိုင်ပြေးရတော့ပါဘူး...
ထိုတကာလန့်တုန်ရှုပ်
နေသောမိုက်က
ကလေးမှာ စတက်
နှင့်မဆင်း ။
ကျွန်ုပ်ထာတာနိုတန်
ဖြောတော့မှ သစ်
ပင်ပေါ်မှ မရတက်
ဆင်းလာလေ၏ ။
သ..သတွက်...ဟိုကောင်ကြီး အရှုပ်ကယ်မမြဲတာ
သေ...သေချာတယ်နော်....
သေချာပါတယ်ကွ
၁၂၀

ဪ...ဒါနဲ့
သူ့သခင်မလား
အေး....ဟုတ်တယ်..
ဟာ.....ဒါဆို..ကျွန်တော်တို့
မင်းကိုပြောစရာရှိသေးတယ်
ကောင်မလေးက...
ဟေ့ကောင်.....ဒီလိုကိုး..ကောင်မလေးက
ကျွတ်...ကျွတ်..

ကို..သူ့မှာ ခုထိ သံချေးတက်ခဲ့တယ် သူ့ မရှိတော့ဘူး ပေါ့နော်... သတ္တဝါ။
ကံကောင်းလို့တာပေါ့ကွာ ကံကောင်းကတော့ သူ့ကိုတော့ တော်သံချေးတက်ခဲ့ပုံကွ..သိလား
တချို့တချို့ကျော့မှ ကိုယ်ဖိုမယ်ထင်ပါ
ဒါ...ကျွန်တော့်ဆိုလို တာက...ဟိုဒင်းလေ.. ဟို...သူ့နှာ့ကျက်ထဲပါမဲ့ လူ...လူ...ဟီး..ဟီး
ဖိုးခမျာ ဘုရားကျော် ဒေါက်တဲ့ကြားထဲ..ကဲ..သွားမယ်
ဟီး..ဟီး ဖိုး..တဲ့
အရေးထဲ အရာပေါ် ဖိုးမနွဲပတ်သက် လာလျှင် သရေးရှင် ရေးတွင်တောင်ဖိုး ကြားနေတတ်သော သူ့တပည့်ကျော်စား မျက်စောင်းခဲလိုက် ပြီး...။

သို့ဖြင့်..ကျွန်ုပ်နှင့်ဗိုက်ကလေးလည်း သိင်္ဂီမှူးနှင့်ကံကောင်းရှိနေသော ဂူဆီသို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏ ။
ကျွန်ုပ်တို့ ဂူတွင်းရောက်သောအခါ မြင်လိုက်ရသည်က, ကံကောင်းမှာ ဂူနံရံကို အကျအကျ ပေးမှီနေပြီး သိင်္ဂီမှူးကား ဘီးတစ်ချောင်းဖြင့် ဝံကောင်းကိုယ်ပေါ်မှ အမှိုက်များ သစ်ရွက်များကို ရှင်းလင်းပေးနေ၏ ။
ဟယ်...လှတပတလေး.
ဂူတွင်းသို့ဝင်ရောက်လာသော ကျွန်ုပ်နှင့်ဗိုက်ကလေးကို တွေ့လိုက်သောအခါ, ကံကောင်းသည် သတိ ခုန်ကုန်းထ လိုက်ပြီး ရန်ပြု ရန်ပြင်တော့၏ ။
ဂူး...ဂဂ.....
အံမယ်လေး

သား...ကံကောင်း ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်း၊ ဒါ
ဒါ ငါ့မိတ်ဆွေတွေ.. မှတ်ထားနော်...
ကျွန်ုပ်တို့ကို လှန်ကျ
ဖြင့်နေသော ကံကောင်း
မှာ သခင်မ၏ စကားကြား
လိုက်သည်နှင့် ပြန်လည်
ငြိမ်ကျသွားပေ၏။
လိမ္မာလှန်းပေစွ။
ဒီကောင်ကြီးက
လူစကားတော်တော်
နားလည်နေသားပဲ
ဟီး ...
ဟုတ်တယ်. ဒါကြောင့်သူ့ကို စာကိုပြ စာကဲပြပြီး
မျှင်ဇိမ်မြှင့်ပေး၊ ပြီး တော့ ကျွန်မလည်း သူ့
နောက်ကိုပြေးလိုက်ခဲ့တာပေါ့..
တောထဲဆိုပေမဲ့...ကံကောင်းရှိနေ
တော့ သိပ်မကြောက်မိဘူးပေ။
ဟုတ်တာပေါ့.. ဟုတ်တာပေါ့

အနောက်ဝေးကျ တောထဲတွင် ရက်အတန်ကြာနေခဲ့ရသော သိင်္ဂီမှူးမှာ.. ယခုလို လူသားများနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရသည်မို့ ဝမ်းသာမဆုံးဖြစ်ဖော သုံးဖောင်ဖြစ်နေသလို...
ဗို့အား (၁၀၀၀၀) ထက်မြင့်သော အလင်းပိုင်ရှင် မိုက်ကာလေးကလည်း သိင်္ဂီမှူးကို ကြည့်မဝ ရှုမဝ ဖြစ်နေတော
ဗိုန်း ကလေးတော့ မသိဘူး ငါတော့ရင်တုန်လာတာ
အိုနဲ့ ကိုမိုက်ကလေးက
ကံကောင်းနဲ့တွေ့ပြီး ပြေးခဲ့ရတာပေါ့..ပျော်တာဗျား
ပျော်တာပ..ပျော်တာပ
အိုပေမဲ့..ခုလိုဆုံတွေ့ခွင့်ရလို့သူ့ကို ကျေးဇူးတောင်တင်ချင်..ချင်..ဟဲ..ဟဲ

တပည့်ကျော်၏ဗိုက်ထဲ ဘုံဘယ်နှစ်ခုရှိသည်ကို မေးခွန်းမမေးဘဲ သိနေသည်မို့ ကျွန်ုပ်လည်းစကား လမ်းကြောင်းလွှဲရတော့၏။
ဪ.. ဒါနဲ့
မင်းသင်္ချိုင်းစုပ် တွေ့ပြီး..ကတော့ဆက်ဖြစ် ကုန်ရဲ..မပြောစမ်းပါဦး...
အင်း.... အဖြစ်ကတော့ရိုးရိုးဗျ ရိုးရို....
သင်္ချိုင်းစုပ်ကြောင့် သတ္တဝါနဲ့ကျွန်တော်ကွဲ သွားလို့ သင်တွေကျွန် တော့်နောက်ကလိုက်လာပေ မဲ့သတ္တဝါရှိနဲ့ဖြေး ခဲ့တာပေါ့လေ..
အမေရေ... အဖေရေ..အဘိုးရေ သတ္တဝါရေ...အမယ်လေး
ကျွီ...
၁၂၆

သတိကြီးကြီးနဲ့ ပြေးနေရင်း မမျှော်လင့်ဘဲ
ခလုတ်ထိ ခလုတ်ကျပါလေရော...
ဟိုက်... မျက်စေ့ပိတ်ပြီး ရှုတပြေး လာတာ ခလုတ်ထိကျပြီ
အမလေ...
ဝက်ဝေးတာပေါ့ကွာ သတိကြီးတဲ့လူမို့ နှီးမို့ ဆိုတာဒီ ဓိဿိကျသွား နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ ပုံကလေး
မနောက်ပါနဲ့ဗျ..ကျွန်တော်ကတကယ် ပြောနေတာပါ
အေးပါကွာ.. အေးပါ ငါက မင်းစကားကို စိတ်ချပြီးသားပါ ဟဲဟဲ..ဆက်ပြောပါဦး...

အဲ... စားဒိုက်လို ပြုတ်ကျခဲ့ပေမဲ့ သတိ
ရှိရှိဆိုတော့ မကျိုး မပဲ့ဘူးပေါ့
ဒါပေမဲ့ လူတော့ ကိုယ်ကျိုက် ထားသ
လိုနာကျင် နေကိုယ့် ဗိုလ်နား ပျော့နေတုန်း
ကံကောင်းလို့ မသေသ
သံချောင်းတို့ဆိုရင် ဖြစ်
မတော်လို့ နော်
ဟာ... ဘာတွေပါလိမ့်..လှုပ်
လှုပ်ရှားရှား လာနေတာ
အမယ်လေး... မြွေ... မြွေတွေဗျ...
မြွေများကိုတွေ့လိုက်ရသည်နှင့်
ဗိုက်ကလေးသမား ကြောက်လန့်
တကြား... ဆဲလေ.. သတိရှိရှိနှင့်
ထွက်ပြေးလာခဲ့ရာ လေကောက်
ကောင်းလှချေပြီ
ချောက်ကမ်းပေါ်မှ နွယ်ကြိုးများကျနေ
သည်ကိုတွေ့ရ၍ မြန်မြန် တွယ်တက်ခဲ့သည်ဆို၏.
ဘုရား...ဘုရား

မြွေများစွာ ယှက်ကာ
ကောင်းကျိုးလှုတ်ကြ
သော ချိုက်ကလေးမှာ..
ချောက်ကမ်းပါးပေါ်တွင် ထူထပ်လှသော ချုံ
ပုတ်များကိုတွေ့လိုက်ရပြန်သည်ဆို၏ ။
အားပါး.... ချုံတောကြီး
သို့ဖြင့်...
ချုံတောကြီးကို
ခက်ခက်ခဲခဲ
ပင်ပန်းကြီးစွာ
ဖြင့် တိုးထွက်ခဲ့
ရပြန်သည်ဆို၏ ။
အိုး
တစ်ကိုယ်လုံး ပွန်းကျ ပဲ့ကျများဖြင့် ချုံတောကြီး
အတွင်းမှ ထွက်လာနိုင်ခဲ့သော ချိုက်ကလေးမှာ
အပြင်ရောက်သော် မောဟိုက်စွာနှင့် နေရေပြီမို့
မှိန်မှိန်ကမျှ လျှော့လိုက်သည်ဆို၏ ။
ဟောဟ...
ဟောဟဲ...
၁၂၆

သူမှီလိုက်မိသောအကာမှာနူးညံ့
သောအမွေးအမျှင်များရှိနေခြင်း
အနည်းငယ်သောလှုပ်ရှားမှုလည်း
ရှိနေခြင်းတို့ကြောင့်
စိတ်မသင်္ကာဖြင့်လှည့်ကြည့်မိလိုက်သော
အခါသူမြင်လိုက်ရသည်ကအစာကိုမျိုချ
နေသောဝက်ဝံကြီးဖြစ်နေတော့၏ ။
အ.. အမယ်လေး
ဝက်... ဝက်.. ဝက်ဝံ
ကြောက်လန့်၍တအော
အော်ငေါ့နေနေသောသူ့ကိုယ
ကဝက်ဝံကြီးကိုတမော့တ
မော့ကိုက်သလိုဖြစ်နေ
သည်မို့ ....
ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်...
ဂေါ
ဂေါ
ဂေါ
ဂရား
မထင်မှတ်သောလူသားတစ်ဦးကိုတွေ့
လိုက်ရ၍သံကုန်ဟစ်လိုက်သောဝက်ဝံကြီး
အသံကြားမှသူလည်းသတိပြန်ဝင်လာပြီး
မောပန်းနေသည်ကိုဂရုမထားနိုင်တော့ဘဲ
သုတ်ခြေတင်ခဲ့သည်ဆို၏ ။

မထင်မှတ်ထားသောအဖြစ်အပျက်ကြောင့် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသော
ဝက်ဝံကြီးမှာလည်း နောက်မှသတိရကာ သူ့နောက်ပြေးလိုက်တော့သည်ဆိုပါ
မိုက်ကလေးမှာ ကြောက်လန့်စွာ ဖြင့်မနားတမ်းပြေးလာရာ ဝက်ဝံကြီးကလည်း သည်းကြီးမည်းကြီး လိုက်လာသည်ဆိုပါ ။
ပြေးရင်းလွှားရင်း မတတ်နိုင်တော့သည့် အဆုံး မိုက်ကလေးသည် နီးရာသစ်ပင်ပေါ် သို့ ပြေးတက်ခဲ့သည်ဆိုပါ ။
မကြာခင် ဝက်ဝံကြီးလည်း မိုက်ကလေး တက်သွားရာသစ်ပင်ကြီးနောက်သို့ရောက် လာပြီး တက်ရန်ပြင်တော့၏ ။
ဒီကလိုလူပါလို့ လွှတ်ကိုးလား

ကြောက်လွန်းသဖြင့်တဆတ်
ဆတ်တုန်နေသော မိုက်ကလေး
ကော့ဇွာကိုယ်လှုပ်ခါနေရာသစ်
ကိုင်းတစ်ကိုင်းရှိ ပုရွက်ဆိတ်
အုံ ကို ...

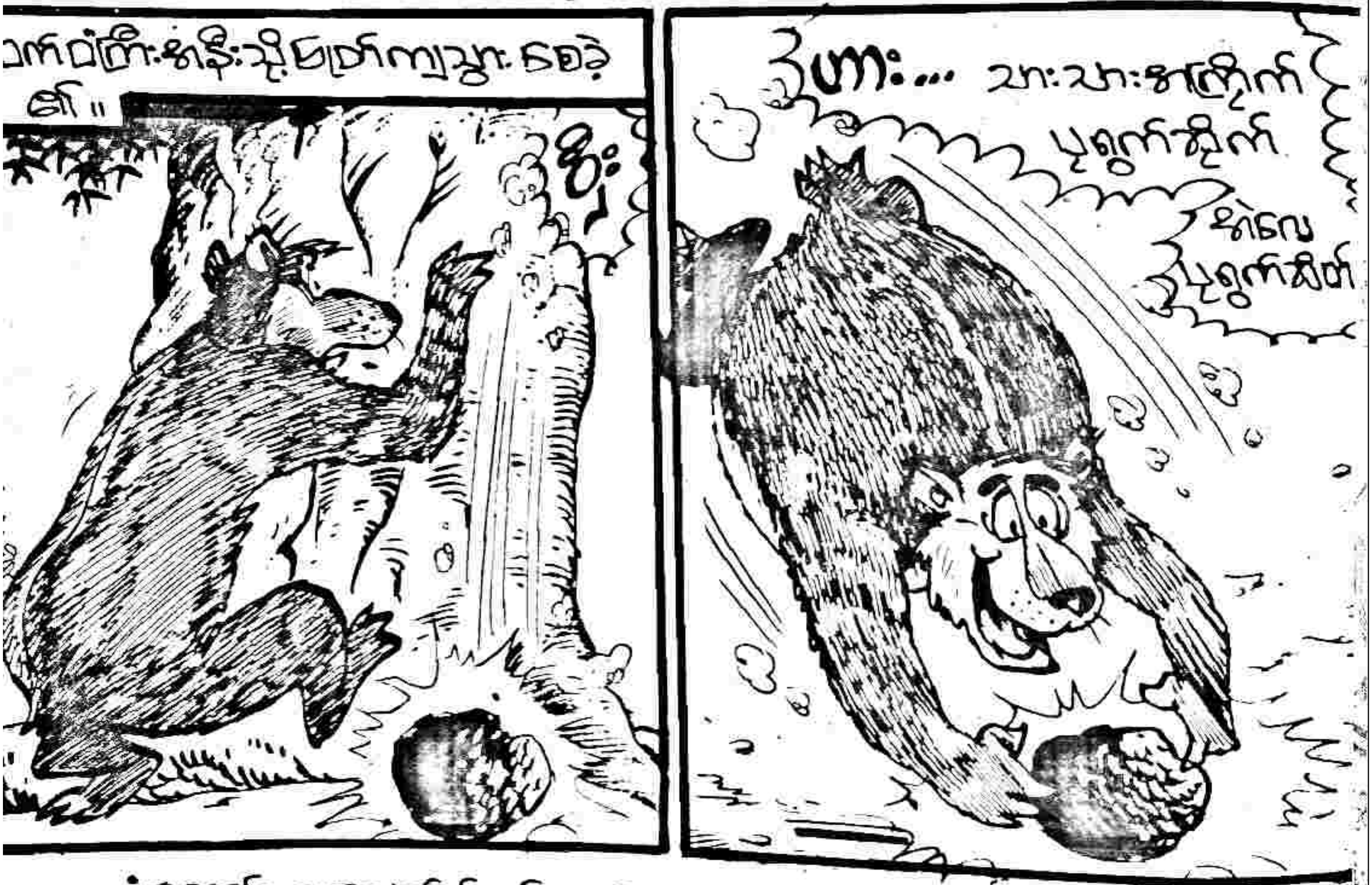

ကံကောင်းလှသော ဖြစ်ရပ်ပဟုပင်ဆိုရမည်။ ဝက်ဝံကြီးကား သူတို့စား ကြိုက်ဆုံးဖြစ်သော ပုရွက်ဆိတ်အုံကိုတွေ့လိုက်ရ၍ မိုက်ကလေးကိုမေ့ ကာ အစာကိုမြိန်နေပေတော့၏ ။

ထိုအခွင့်အရေးကို မျောက်ကလေးက အသုံးချနိုင်ခဲ့ပြီး သစ်ပင်ပေါ်မှတိတ်ဆိတ်စွာ လျှောချခုန်ဆင်းပြီး ။
ဦးတည်ရာ ပြေးခဲ့တော့၏ ။
ပြေးပြန်ပြီ ။
မြေးရှင်းကျွားရှင်း သူကသတိရမိသေးသည်ဆို၏ ။ ကျွန်တော့်အထင်..
ဒီကောင်ကြီးပါ သပ်ကာပဲထိက ပက်ပံကြီးများဖြ နေရော့လား ပေါ့ဗျ..
ဆိုဖြင့်.. မြေးရှင်းချောင်းစပ်နား တစ်ခုသို့ရောက်လာခဲ့ရာ သူသည် ကိုယ်ပေါ်လက်သူတို့သင်ရှင်းပေါ်မှန်း ပြွန်နေခဲ့သည် ။
ချောင်းရေကြည်ထဲတွင် များပြားလှသော ငါးများကိုတွေ့ရမှ သူတစ်မနက်လုံးဘာမှမစားခဲ့ရသေးကြောင်း သတိရမိတော့၏ ။
ပြေးလိုက်ရတာ ခုမှဆာမှန်းသိ တော့တယ်..

ကျော်တင့်မိုက်ကလေးလည်းပုဆိုး ကိုယက်သဲ့အသွင်ပြုလုပ်ကာငါး များကိုလိုက်ခပ်ပြီး...
လေး၊ငါးကောင်ခန့်ရတွင်
သို့ကူးကာ...
တစ်ဖက်ကမ်းသို့ရောက်လျှင်
သစ်ကိုင်းခြောက်တို့ကိုရှာမွှေမီးမှို
ကိုကင်စားတော့၏ ။
စား၍မှ တစ်ကောင်မ ကုန်သေးချောင်းထဲမှ ရေကူးလာသံကိုကြား လိုက်ရ၍ကြည့်လိုက် ရာ....
ဝက်ဝံကြီးမှာ ချောင်းကိုဖြတ်ကူးဖို့ရေကူး
နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရတော့၏ ။
လိုက်...လိုက်လာမနဲ့ဗျ...

ဟဲဒီမှာ..ကျွန်တော်လဲ ကျွန်တော့်ငါးကင်တွေ စောင့်မယ့်ယုန်နှိုင်တော့ဘဲ ထမြေးလာရှင်းခဲ့လို့ သကာလတွက်ထိုင်နဲ့လာတွေ့တာပဲ မျိုး...
အဟင်း...ဟုတ်တယ် သိကြားသူ့ကိုအမြဲတန် ငါးကင်ကျွေးနေကြ တေ...
သူက..ငါးကင်မှကျက်တာကိုသိပ်ကြိုက်တာ ဒါပေမဲ့ခုတော့ ကိုမိုက်ကလေး စိတ်မပူပါနဲ့တော့လေ သူနဲ့ရှင်းမိတ်ဆွေဖြစ်သွားပြီ။
ဟဲ... ဂါ့ဝေကောင်း ကိုမိုက်ကလေးကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပါဦး။
ဂ...ဂ
အား...မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့၊ ကျွန်တော် ကြောက်.. ကြောက်

မိုက်ကလေး ကြောက်သည်
ကိုညှိုး အပြစ်မတင်ကြ ။
ဘယ်လောက်ကြီးမှားသည့်ဖော
ဖော့ကျွန်ုပ်ကံကောင်း
နှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရန်
မဝံ့သဖြင့် ...
မဆောက်..
ဒို့..
နေပါစေ..ဒါကို သူ့မိတ်ဆွေအဖြစ်
လက်ခံတယ်ဆိုရင် တော်ပါပြီ ။
ဟုတ်တယ်..ဟုတ်တယ်..တော်ပါပြီ
တော်ပါပြီ ။
ဟဲ... ကဲ..သားရေမှင်းကိုဦးတို့က
ကြောက်နေတယ်ကွဲ့. မင်းဟာသာမင်း
ဆိုပါပေတော့ ...
အင်း-ဒီ
ဥပဓိတွေ့နံ့မှား
ငါ့ရုပ်ကို
ကြောက်သည်
နှစ်ဦးတဦးမဆိုပါလို့သာထို
တစ်သူကိုယခုတော့လူ (၃)
ယောက်နှင့်ဝက်ဝံတစ်ကောင်
ဖြစ်သွားပြီဖို့ ကျွန်ုပ်လည်းစိတ်
လက်ချမ်းသာစွာဖြင့် ဆိုပါစက်
လိုက်မိတော့၏ ။

အခန်း ၈ ။ ဇာတ်သိမ်းသူ

မိုး လင်းခဲ့ပြီ ။ ရွာသို့ပြန် ခရီးမှ စခင်သိင်္ဂီက
ကျွန်ုပ်တို့ကို စားစရာများ ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးပေ ။
ကာ်အကောင်းကားသူ့ကိုယ်တော်ကျွမ်းမှု နဲ့များကို ဘ
ပြတ်ပြတ်သားသားရှင်းပြီးသက်သေနေပေ ။
အစာမစားရသေးဘူး
ဝနေတာ့ မိုက်ပါကွယ်

ကြုံတိုင်းကျွန် တော်ကမှုပဲ သိဂ်ီအ တွက်လိုအပ်တာ တွေကြောင့် ဗီဇ ရမှာပဲ ..။
ဟို.. ဟို သိဂ်ီလိုက် လာလို့ ဖြစ်ပါ့မလား ရှင်, ဒေါက်တာ
သိဂ်ီ တို့မြန်မာ တောက်နေမှန်း သိလို့ ဒေးမစ မင်းဇောက်ကောင်ကြတို့နည်းနဲ့ လာခေါ်နေမှ
ဥယျာဉ်မှူးတို့နိုင်ငံမှမဟုတ်တာကျွယ် သူကြီးဘာဇီကိုလည်းအကျိုးအကြောင်းပြော ပြထားမှာပါ။
ကျွန်ုပ်ကအကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြနေသော်လည်း သိဂ်ီက မှုစိုးရွံ့နေသည်။
ဖြစ်..ဖြစ်ပါ့မလားရှင်
ဒိုက်ကလေး ကိုကြောက်နေ တာမဟုတ်ဘူး ပေါ့

ဖြစ်ပါတယ် သိင်္ဂီ.. ဒွာကာလူတွေက သိင်္ဂီတို့အကြောင်း သိကုန်တော့ ရောက်ကြမှာ
ဟုတ်တယ်.. ဟုတ်တယ်
ကျွန်တော်တို့ သိင်္ဂီ အသက်ပြေးရ ပြေးရ ရောက်ပြီးသား ဘာမှမ
ပြီးတော့ , တောထဲ တောင်ထဲဆိုတာ အန္တရာယ်များလှပါတယ် ဘာမှစိုးရိမ်မနေပါနဲ့တော့ သိင်္ဂီ ၊ ဦးတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပေတော့ ..။
အင်းလေ..
ဒီအခါဆိုရင် လည်း သိင်္ဂီလိုက်ခဲ့ပါတော့မယ် ။
အပြန်ခရီးတွင် တက်ကြွသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ကမ္ဘာကလေးပင်ဖြစ်နေတော့၏ ။

သို့သော်..ကျွန်ုပ်တို့လုံး မတောမှ မထွက်မီလေးတွင် မထင်မှတ်
သူများနှင့် တွေ့ကြုံကြရတော့၏။
သူတို့ကား...ဒေးဗစ်မင်းဇော်နှင့် သူ့လူနှစ်ယောက်..
ခုလို..သိုက်မြူးနဲ့ကံကောင်းကို မြန်ခေါ်ပေးတဲ့အတွက်ကျေးဇူး ပါပဲ..ဦးတွတ်ပီ..ဟဲ..ဟဲ။
စိတ်မရှိပါနဲ့ ကိုဒေးဗစ် ကျုပ်မှာ လေးရှိနေသေးလို့ လောလောဆယ်သူ ခင်များနဲ့ထည့်မပေး လိုက်နိုင်သေးဘူး ဗျာ။
ကျွန်ုပ်၏ စကားကြောင့် ဒေးဗစ်မင်းဇော် မှာ မျက်နှာကျက် ခဏမျက်သွားပြီး တစ်စုံ တစ်ခုကို စဉ်းစားသွားပါဟန်ပြင်...
ဪ... ဟုတ်သားပဲ ဦးတွတ်ပီကိုစရန် ပေးရသေးတာပဲ ကျွန်တော်မေ့ ဦးမှာပေါ့

ကူတ်ဆက်ကိုပြီးအောက်မှပြန်
ထွက်လာသောဒေးမစိမ်း
အောင်ကြီးလက်ထဲတွင်မှ
ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်။
ဟဲ...ဟဲ
ဆိုက်ဒိုနင်တို့ကံကောင်း ငါ့နောက်ကိုလာခဲ့
စမ်းကာလနိုကဆန်နေတော့မလုပ်နဲ့နော်၊ ခြောက်
လုံးကိုပစ်သတ်လိုက်မယ်။
ဘာမှမတတ်နိုင်သည့်အခြေအနေမို့ ဆိုက်ဒိုမှူး၊ တို့ညွှန်း၊ ဒေးမစိမ်း၊ အောင်ကြီးပြော
သည့်အတိုင်းလိုက်နာရလေပြီ။
ဟဲ... ဒိုးတူတာပီ ဆင်မှားနော၊ ခင်မှားတာပဲသွားနော ဒီတောထဲမှာရှင်း
ပစ်ခဲ့ရတာ စိတ်တော့မကောင်းပါဘူးဗျာ..
ဟား...ဟား...ဟား...
၁၄၁

အမယ်လေး...
လက်ထဲကသေနတ်...
ကိုချလိုက်ပါ...
သူ့ကိုသတ်လိုက်နော်
ပစ်လိုက်ရမလား
၁၄၂

ဥင်မျှားကို သင်္ကာပါနေ့က ကိုဘသင့်ဒေသက်နဲ့ သာဒွန်း ကိုဥင်မျှားမှတ်မိမှာပါ ၊ ဦးသာဒွန်းက ဥင်မျှားကို လှုံ့သတ်မှုကိုနှင့် ပြောပြပြီးမှ ကိုဒေးမှစ ။
မြင်းနိုင်တော့မှဖြစ်သော ဒေးမှစမင်းဇော်လက်ထိပ် ခတ်မဖမ်းဆီးခြင်း ခံရကာကျွန်ုပ် ဘေါင်သောင်ခဲ့ကြတော့၏ ။ ကျေးဇူးတော်ဘေါ်ကား ငြေး မကျွတ်ပါတည်း ။
ဘကြီးဘစိ ပြောပြကျိသိရသည်မှာ ... ကိုဘသင့်ဒေသက်သည် သာဒွန်းကို တွေ့ ရှိကာ စည်းရုံးနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဂေါဒွန်းတွင်မြှင့်ပဟ ဝန်ခံချက်ပေး ပြီးနောက် ဒေးမှစမင်းဇော်နောက် လိုက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏ ။ ရွာရောက် ကျွ်ဘကြီးဘစိနှင့် တွေ့အကြိုးဇာ ကြောင်း ပြောပြပြီး ...
ဒေးမှစမင်းဇော်ရှိရာ လိုက်ကြရာဝယ် ဆိုင်ချွားကြောကြောင်းသိရ၍ အမြန်းလိုက် ခဲ့ရာမှ အချိန်မီ ပက်ပင်းတိုးကြရခြင်း ဖြစ်၏ ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦးအဖို့ တော့ကံကြီးမှုက မျက်နှာသာပေးခြင်း ပါတည်း ။
ကံကြီးလို့ပါ လား ဆရာတွတ်ရေ ဟူး ...

ယခုအခါ ကိစ္စများပြီးစီးခဲ့လေပြီ ။ သိဂ်ီမှူးကား အပေါ်ကာပ
စာချွဲ့ကြီးကိုအကြံလက်ခံဦးစီးရန်နှင့် ကျန်ရစ်သူ ၊ သူ့တူလေး
နှင့်တူမလေးတို့ကိုစောင့်ရှောက်ရဦးမည့်တာဝန်ရှိနေသေးသည်
မို့ကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ဆက်ကာနေတော့ပြီး ရုံးကားနှင့်ပြန်လိုက်သွား
ခဲ့လေပြီတည်း ။ ကျွန်ုပ်လက်ထဲတွင်မူတော့ စာကြိုမကြိုမ
ပြန်ပေးခဲ့သော်လည်း သူမလက်မခံခဲ့သည့် သူမ၏ဆွဲကြိုး
လေးသာ အတိတ်ကာလဝင်လက်ကျန်အဖြစ် ကျန်ရှိနေခဲ့
လေပြီတကား ။
မိုးခွင့်တောင်မရလိုက်ဘူး
ချမ်းသာပါစေပါကွယ်
ဒီနေ့ကံမကောင်း
ပါလားနော်...